

Година XIX, број 197
август / септембар 2020.

WWW.LOVCI.RS.COM

Л О В А Ч К Е

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

REMONT LOVAČKIH PUŠAKA

NUDIMO SLEDEĆE USLUGE:

- ▶ zaštitu od korozije
- ▶ ugradnju lovačkih nišana
- ▶ zamjenu udarne igle
- ▶ zamjenu cijevi
- ▶ ugradnju pikatini šina za optičke nišane
- ▶ ostale popravke

CIJEVI:

7,9 mm (8x57)
30-06
308 Win
223 Rem
7,62 PAP
7,9 PAPS
9mm pištoljska

Tehnički Remont Bratunac
+387 56 410 800
info@trb.ba

Podgradačka 11, 75420 Bratunac
Republika Srpska
Bosna i Hercegovina

Досадашњи први човјек ЛСРС добио једногласну подршку на изборној сједници Скупштине

Стране 4. и 5.

Минић предсједник још четири године

Много ми значи оваква подршка, која је у истом тренутку и велика обавеза. Знамо се довољно добро и знамо како функционисемо. Драго ми је што имамо овакве изборе јер смо сложни и јединствени, рекао Минић

Страна 8

КРОВНА ОРГАНИЗАЦИЈА ЛОВАЦА
ЈАЧА НА СВИМ ПОЉИМА

Савез набавља другу пушку за успављивање

Пушке ће бити географски распоређене, да тако кажем на два краја РС, па нам се више неће моћи десити ситуација као у Кнежеву, када је била у Фочи, па смо морали да чекамо пет, шест сати да стигне тамо гдје је потребно, рекао Минић

Стране 6 и 7

КУП РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ У ГАЂАЊУ
ЛЕТЕЋИХ МЕТА ОДРЖАН У СРПЦУ

Пехари у рукама Стјепановића и ловаца из Станара

ЛУ "ВУКОВИ СА ДРИНЕ"
НЕ ЗАБОРАВЉА
СВОЈЕ ПОЧАСНЕ И
ЗАСЛУЖНЕ ЧЛАНОВЕ

Ветеранима
срце пуно
радости

Страна 19

Стране 12, 13 и 14

ВИТКА СИЛУЕТА, УНИКАТАН СИСТЕМ
И РУЧНА ИЗРАДА УЗДИГЛИ НЕОБИЧНИ
ПОЛУАУТОМАТ "КОЗМИ" НА ТРОН

НАЈБОЉА

полуаутоматска
сачмарица
на свијету

ПОРТРЕТ

Рајко
Видаковић,
један
од оснивача
ЛУ "Бишина"

Стране 26 и 27

Ловачка икона
Шековића

"Ловачке новине"

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Година XIX, број 197, август/септембар 2020.
Издавач: Ловачки савез Републике Српске,
Бијељина, улица Старине Новака бр. 24
Телефон: 055/243-400, факс: 055/243-230
E-mail: lsbijeljina@gmail.com
www.lovacrs.com
Жиро рачун: 5620010000005781

За издавача: Саво Минић
Главни и одговорни уредник: Душан Репија
Уређивачки одбор: Саво Минић, Василије Савић,
Војо Степановић, Драшко Росић, Здравко Илић,
и Душан Репија, представник "Гласа Српске"
Комисија за информисање Ловачког савеза РС:
Војо Степановић, предсједник, Миленко Лазаревић,
Александар Шљивић, Недељко Гламочак
и Жељко Антонић

Штампа: "Глас Српске"
Тираж: 19.000

Лист излази једном мјесечно
Плаћањем чланарине чланови Ловачког савеза Републике Српске
постују претплатници "Ловачких новина"
Рукописи и фотографије се не враћају, а све прилоге слати на
E-mail: lovacen@gmail.com

Рјешењем Министарства просвјете и културе број 07.3-27-3/07,
од 9. маја 2007. године, лист је уписан у регистар јавних гласила под
бројем 512.

Досадашњи први човјек Ловачког савеза добио једногласну подршку на изборној сједници Скупштине

Минић предсједник још четири године

Много ми значи оваква подршка, која је у истом тренутку и велика обавеза.

Знамо се довољно добро и знамо како функционишемо.

Драго ми је што имамо овакве изборе јер смо сложни и јединствени, рекао Минић

ПИШЕ: ДУШАН РЕПИЈА
dusanr@glassrpske.com

Предсједник Ловачког савеза Републике Српске и у наредне четири године биће Саво Минић.

Он је добио повјерење свих делегата на изборној сједници Скупштине која је одржана у бањалучком Банском двору, уз присуство високих званица из политичког и јавног живота Републике Српске. Као што је познато, скупштина је требало да буде одржана још у марту, али је одгођена све до сада због пандемије вируса корона. Већ тада су биле обављене све претприпремне радње, Минић је добио једногласну подршку свих ловних регија, тако да није било изненађења јер су 83 присутна делегата подигла таблицу на којој пише "за".

- Много ми значи оваква подршка, која је у истом тренутку и велика обавеза. Знамо се довољно добро и знамо како функционишемо. Драго ми је што имамо овакве изборе јер смо сложни и јединствени. Када имамо такву стартну позицију, дајемо примјер и ловачким удружењима. Много пута сам поновио, али рећи ћу опет - ловци су једина цивилна организација којој је држава повјерила ношење и употребу оружја и дала своје природно богатство на коришћење. Зато морамо да се понашамо у складу с тим и то повјерење да оправдавамо из дана у дан. Са овог мјеста тврдим да је савез јак као никада раније - рекао је Минић.

Додао је да је на терену и те како видљива подршка Владе Републике Српске, на коју је поносан.

- Имамо подршку као ниједан савез у региону и очекујем још много корисних пројеката. Наша удружења имају такве ловно-техничке и ловно-узгојне објекте, приступне путеве, камере, хранилице, средства за осматрање, да смо по томе сигурно међу водећим у региону. То тврдим гласно и јасно и морамо да се тиме дичимо - рекао је Минић.

Велику подршку ЛСРС има од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске, а министар Борис Пашалић је нагласио да ће тако бити и убудуће.

- Поносан сам што сам дио ловачке заједнице која је све већа и надам се да ће ускоро бројати 25.000 чланова. Министарство снажно подржава савез и ловство у цјелини и то на два начина. Први је законодавни, који прилагођа-

вамо ситуацији на терену како би ловство што боље и лакше функционисало. Поред тога, и финансијски подржавамо развој ове врло значајне гране, а само у овој

години издвојили смо 400.000 марака које су путем конкурса додијелене ловачким удружењима - рекао је Пашалић.

Додао је да од ове године лов-

Савез добија информациони систем

Министар пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске Борис Пашалић нагласио је да ће савез и убудуће имати подршку институција, те да је већ у току инсталације савременог информационог система који ће умрежити сва удружења у Српској.

- Издвојили смо додатних 240.000 марака за израду информационог система и с поносом могу да кажем да ће ЛСРС имати први такав систем од земаља у окружењу. Он ће нам омогућити да у сваком тренутку имамо прецизне и тачне информације са терена, на један клик од нас биће сви подаци о одстрелима, као и комплетне личне карте сваког од 23.000 и више чланова Ловачког савеза Републике Српске - рекао је Пашалић.

не карте и ловне дозволе издаје савез, а не министарство као што је то до сада био случај.

ВЛАДА СТАЛНИ ПАРТНЕР САВЕЗА

- Желим новом-старом председнику савеза да настави овим путем. Много посла је урађено претходних година, а вјерујем да ће, на радост велике армије ловаца, и у наредном периоду ЛСРС јачати на свим нивоима - нагласио је Пашалић.

ТАБЕЛАРНИ ИЗВЈЕШТАЈ О ПОСЛОВАЊУ ЛСРС У 2019. ГОДИНИ

ПРИХОДИ		Укупан износ КМ
1.	Пренесена средства из 2018. године	66.261, 70
2.	Приход од доприноса Ловачких удружења (22136 члана x 19,00КМ)	420.584, 00
3.	Приход од доприноса ЈП „Шуме“ Републике Српске	22.173, 20
4.	Приход од полагања Ловачких испита	36.819, 00
5.	Приход Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске	15.000, 00
6.	Приходи од полагање испита за оцјену ловачких трофеја	10.800, 00
УКУПНО ОСТВАРЕНИ ПРИХОДИ У 2019. ГОДИНИ		571.637, 90
ПЛАНИРАНИ ПРИХОДИ У 2019.ГОДИНИ		569.411, 70

РАСХОДИ		Укупан износ КМ
1.	Трошкови ПТТ услуга, и услуга Пошта Српске (у утрошак су укључени, сви тел. бројеви у три канцеларије, слање обичне поште, брзе поште и претплате на исте.	9.650, 00
2.	Трошкови електричне енергије	4.858, 00
3.	Трошкови горива	8.773, 67
4.	Трошкови канцеларијског материјала	4.600, 00
5.	Трошкови штампања разних образаца(тестова за полагање испита, ловачких књижица,увјерења, трофејних листова и слично)	19.190, 00
6.	Трошкови закупа пословног простора, и простора за сједниц. Скуп.	10.800, 00
7.	Трошкови комуналних услуга	1.050, 52
8.	Трошкови бруто плате запослених у стручној служби Савеза (бруто износ)	76.097, 19
9.	Трошкови на име куп. ловочуварских одијела.	15.486, 15
10.	Трошкови исплаћени на име Уговора Институт „Васо Бутозан“	-
11.	Трошак за рад Дамског клуба.	1.650, 00
12.	Накнада за рад Комисија за полагање Ловачких испита у 2019. години	18.612, 65
13.	Трошкови одржавања сајта Савеза .	3.850, 00
14.	Трошкови књиговодствених услуга	2.400, 00
15.	Трошкови амортизације средства	1.950, 00
16.	Трошкови отплате аута у 2019. години	-
17.	Дневнице за службена путовања, свих Органа ЛСРС	8.677, 35
18.	Накнада за рад чланова УО „НО, председника Скупштине, председника Стручног савјета за ловство, представника Министарства шумарства, пољопривреде и водопривреде, употреба властитог аутомобила свих чланова Органа савеза који су по путним налозима присуствовали сједницама те обављали и друге послове у име ЛСРС	43.500, 00
19.	Одржаве и сервисирање службеног возила	870, 00
20.	Трошкови рекламе у 2019. години (сатови, оловке, упалачи, кесе, календари и сл.)	17.321, 04
21.	Трошкови одржавања Сајма лова у Бања Луци, Нови Сад, Загреб (закуп простора за штандове, исплата Регијама за учешће и ост. трош.)	18.000, 00
22.	Трошкови одржавања Скупштине (исплата делегатима дневнице,ручак)	13.880, 00
23.	Трошкови одржавања сједницаУО (исплата угоститељских услуга)	4.383, 26
24.	Трошкови одржавања 18.Купа РС у Бијелини (муниципалне,голубова, организације и угоститељских услуга)	13.898, 80
25.	Трошкови смјештаја ноћења при обављању послова у име ЛСРС	4.714, 00
26.	Угоститељске усуге при раду, Комисија, НО, гости и сл.)	1.450, 00
27.	Куповина дрона.	10.180, 39
28.	Ловачке новине	124.971, 47
29.	Трошкови за учешће на Дан Републике Српске, одијела и остало..	25.254, 00
30.	Исплате по Одлукама за разне помоћи (личне, хајке, вечере, јубилеји и сл.)	8.500, 00
31.	Трошкови осигурања и сл.	1.826, 29
32.	Накнада за рад Регија по Одлуци УО.	11.000, 00
33.	Трошкови платног промета	2.444, 60
34.	Трошкови сутских као и осталих такси, Цац и Фаце за 2018.год.	7.450, 00
УКУПНО ОСТВАРЕНО РАСХОДА У 2019. ГОДИНИ		497.288, 23
УКУПНО ОСТВАРЕНИ ПРИХОДИ У 2019.ГОДИНИ		571.411, 70

ОСТВАРЕНА РАЗЛИКА ПРИХОДА НАД РАСХОДИМА У 2019.ГОДИНИ	74.349, 67
--	-------------------

За ЛСРС

Књиговодствени биро

Финансијски извјештај

Прије изборне одржане је и редовна сједница Скупштине на којој су усвојени сви извјештаји о раду и пословању савеза у минулој години. У складу с тим, једногласно је усвојен и финансијски извјештај, а на иницијативу председника Ловачког савеза Републике Српске, раније започета пракса јавног објављивања овог документа биће настављена и ове године.

- Између ловаца мора постојати повјерење, а ми као кровна организација имамо обавезу да будемо носиоци транспарентног рада како бисмо послужили као примјер удружењима. Сви имају прилику да виде како смо утрошили новац и смамтрам да је наш задатак да то омогућимо армији ловаца. Неко ће сигурно имати примједбу зашто смо потрошили на једно, а не на друго или зашто смо већу суму издвојили за нешто, а за друго мању, што је сасвим оправдано. Могуће је да би неко неке ствари урадио другачије и то је нормално.

Свима који сматрају да смо урадили нешто погрешно или имају идеју како да нешто побољшамо стојимо на располагању. Желимо да чујемо мишљења и да усвојимо она која су добра и квалитетна, а таквих сигурно има. Опет понављамо, међусобно повјерење је најбитнија ставка и морамо да га градимо, а никако да зидамо зидове између нас - нагласио је Мишић.

Посрећило ми се да сам био најбољи. Конкуренција је била заиста жестока, све су то били добри, млади стријелци. Учио сам и тренирао и након неколико других и трећих мјеста коначно сам и шампион, рекао Стјепановић

Члан Ловачког удружења "Подриње" из Јање Миладин Стјепановић најбољи је стријелац у појединачној конкуренцији, а стријелци Ловачког удружења "Срндаћ" из Станара славили су у екипној конкуренцији на 19. Купу у гађању летећих мета, одржаном у Повеличу код Српца.

Предсједник Ловачког савеза Републике Српске Саво Минић подијелио је медаље, пехаре, признања и пригодне награде, Младену Милошевићу, члану ЛУ "Семберија" из Бијељине, за друго и Стефану Шкорићу, из ЛУ "Срндаћ" из Станара, за треће мјесто у појединачној конкуренцији.

МИНИЋ: СРПЧАНИ МОГУ ДА БУДУ ПРИМЈЕР ДРУГИМА

- Посрећило ми се да сам био најбољи. Конкуренција је била заиста жестока, све су то били добри, млади стријелци. Учио сам и тренирао и након неколико других и трећих мјеста коначно сам и шампион. Честитам мојим колегама и организаторима на одличном такмичењу и организацији - рекао је Стјепановић.

Предсједник Ловачког удружења "Срна" из Српца Горан Савановић каже да су припреме за ово такмичење трајале двадесетак дана. Захвалан је на великој подршци Ловачком савезу Републике

Куп Републике Српске у гађању летећих мета одржан у Српцу

Пехари у рукама Стјепановића и ловаца из Станара

Чланови "Срндаћа" из Станара освојили екипно прво мјесто

Српске, управу удружења, начелнику општине Млађану Драгосављевићу и својим колегама ловцима.

- Коначно смо одахнули, јер је све протекло без и једног проблема. Добили смо ово стрелиште, које ће убудуће служити не само нашим ловцима већ и колегама из регије. Учесници су признали да је ово једно од најбољих стрелишта у Српској. Ово је мјесто гдје ће се окупљати наши млади ловци, гдје ћемо се дружити и такмичити, а одстрел дивљачи нам није у првом плану - рекао је Савановић.

Видно расположен био је и пр-

ви човјек Савеза Саво Минић који је нагласио да Српчани могу бити примјер осталим удружењима.

- Упркос проблемима са вирусом корона Ловачки савез Републике Српске испуњава све своје обавезе зацртане у календару. Ловци су од велике подршке и пољопривредницима, јер контролишу дивљач и одвраћају их од пољопривредних парцела. Поносан сам на Савез који је, са 23 хиљаде чланова, сигурно најбоља невладин организација у Српској - рекао је Минић, најавивши нове акције међу којима и омасовљење ловачког чланства, које ће до кра-

Миладин Стјепановић
добрио заслужене
награде из руку
предсједника ЛСРС
Сава Минића

ја године премашити бројку од 24 хиљаде.

Разговарало се о ловном туризму

Са својим ловачким потенцијалима као што су планина Мотајица, ријеке Врбас и Сава, Бардача, Влакничко поље, непрегледне парцеле у Ситнешима и Лијевче пољу, Србац има неслућене могућности у ловном туризму. Примјетио је то и Драгиша Симић из

Захвалницу добио и начелник Српца
Млађан Драгосављевић

Бијељине, који се управо бави организацијом ловног туризма.

- У наредном периоду овдје ћемо организовати комерцијална дружења и лов. Овдје има доста разне дивљачи, близу је Бањалука, Европска унија. Ово је идеално мјесто за организовање комерцијалног лова за ловце из Европе - рекао је Симић.

СИМИЋ: СРБАЧКО ЛОВИШТЕ ИМА СВЕ УСЛОВЕ ЗА КОМЕРЦИЈАЛНИ ЛОВ

И начелник Српца Млађан Драгосављевић каже да општина на чијем је челу има неслућене туристичке потенцијале.

- Задовољни смо што смо били домаћини оваквом такмичењу.

Горан
Савановић,
домаћин
такмичења

Нисмо случајно добили ову организацију, то је заслуга доброг рада нашег удружења. Наши потенцијали за ловни туризам су препознати, постоји одлучност да се они и искористе. Локална заједница ће подржати сваку акцију, као што

смо подржали и ово прелијепо такмичење - рекао је Драгосављевић.

На дружењу ловаца из девет градова размијењена су искуства и договорена нова дружења и сусрети.

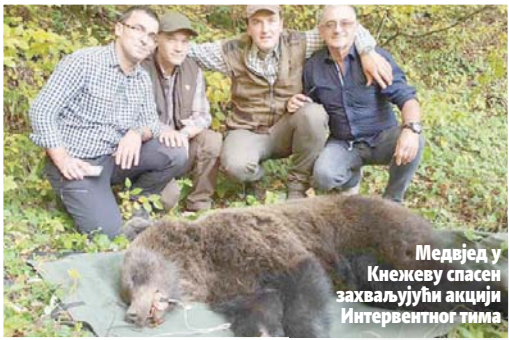
Детаљ са ватрене линије

Пушке ће бити географски распоређене, да тако кажем на два краја Републике Српске па нам се више неће моћи десити ситуација као у Кнежеву када је пушка била у Фочи па смо морали да чекамо пет, шест сати да стигне тамо гдје је потребно, рекао Минић

Прву пушку савез набавио 2017. године

Кровна организација
ловаца јача на
СВИМ ПОЉИМА

Медвјед у
Кнежеву спасен
захваљујући акцији
Интервентног тима

Савез набавља другу пушку за успављивање

ПИШЕ: ДУШАН РЕПИЈА
lovacken@gmail.com

Ловачки савез Републике Српске започео је процедуру набављања још једне пушке за успављивање дивљачи и на тај начин потврдио да и у области заштите дивљачи и научног истраживања исте крупним корацима напредује.

Прошлогодишња акција када је спасен медвјед из замке кривољовца у Кнежеву већ је показала оправданост набавке пушке и формирања Интервентног тима који ће набавком друге пушке бити још мобилнији.

- Набављамо све што је битно за

развој ловства, не само када је у питању инфраструктура која се огледа у ловно-техничким и ловно-узгојним објектима, већ и у научном сми-

НАЧИН НАБАВЉАЊА

Захваљујући сјајној сарадњи са Владом Републике Српске Ловачки савез ће финансијски сносити само мањи дио набавке пушке.

- Као у свим нашим активностима и у овој имамо подршку Владе и донатора који су обезбједили највећи дио средстава. Савез ће учествовати издвајањем разлике - рекао је Минић.

слу. Пушке ће бити географски распоређене, да тако кажем на два краја Републике Српске па нам се више неће моћи десити ситуација као у Кнежеву када је пушка била у Фочи па смо морали да чекамо пет, шест сати да стигне тамо гдје је потребно - рекао је предсједник Ловачког савеза Републике Српске Саво Минић.

ИНТЕРВЕНТНИ ТИМ ПРОЛАЗИ ДОДАТНУ ОБУКУ

Члан Интервентног тима Дарко Јованић нагласио је да је набавка друге пушке значајан искорак у овој области и појаснио да ће Интервентни тим још једном проћи неку врсту обуке како би био

спреман за дјеловање.

- Већ смо имали једну радионицу, а крајем мјесеца ћемо се састати на Тјентишту. Стручњаци из окружења ће нам одржати онлајн предавање како бисмо још једном теоретски прошли обуку - нагласио је Јованић.

Интервентни тим, који чине представници Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде РС, Ловачког савеза РС и ветеринари, имао је и до сада једну успјешну акцију спасавања медвједа. Млади медо је успаван, ветеринари су потом одрадили свој дио посла дајући му потребне лијекове, а послије неколико дана поново је враћен у своје природно станиште.

Ријешени спорови у Прњавору и Фочи Армија ловаца коначно може у лов

Ловци у Прњавору и Фочи коначно могу да уживају у хобију за који живе. Послије неколико година међуљудских трзавица унутар удружења "Борик" и "Бакић" коначно су све стране сјеле за сто са представницима Ловачког савеза Републике Српске и пристале на помирење. Нема сумње да су најзадовољнији "обични" ловци којима је неколико година било забрањено да лове.

Секретар Ловачког савеза РС Живојин Лазић дао је ловне кар-

те и ловне дозволе представницима ових удружења, чиме је и званично стављена тачка на проблеме.

- Ријешили смо два проблема на радост више од хиљаду ловаца. Драго нам је што је коначно све у реду, а свима нама треба да буде за науку да се овакве ситуације не смију понављати. Ловци не смију да буду таоци једног или мале групе људи. Велика већина удружења ради онако како треба, у њима преовладавају слога и је-

динство што је лако примијетити на терену, али има и оних који баш не функционишу како треба. Увјерен сам да ће се и то поправити у блиској будућности, а и ми

ћемо се, као кровна организација, побринути да овакве ствари буду уређене системски - подвукао је Лазић.

Д. Р.

НАПИСЕ ИЗ ПРОШЛОСТИ О ЛОВСТВУ ЗА ВАС ПРИРЕЂУЈЕ ДРАГАН МИЈОВИЋ - БРКО 24

ОСАМСТОТИХ

Славни њемачки пјесник и драматург Фридрих Шилер 1804. године написао је чувену драму о Виљему Телу, легендарном швајцарском историјском јунаку. Тел је приказан као срчани и одважни алпски ловац, који је бескомпромисни борац против тираније и угњетача његовог народа у вријеме када су Хабзбурзи владали њиховом отаџбином. Шилер је својим делом задужио све ловце свијета јер је свог ловца Виљема Тела издигао до небеских висина, истичући његове врлине неустрашивог а племенитог горштакца, чувара породичне светиње, брижног родитеља, родољуба који се увјек спреман жртвовати за друге. Он је приказан и као ловац – стријелац коме нема равног у Швајцарској. Све те његове особине стицане су у суровој али и предивној природи високих Алпа. У Швајцарској ће вјечно живјети легенда о овом ловцу – националном хероју.

Алтдорф: статуа В. Тела са сином Валтером

„Ловачки гласник“, мај – јули 1935. год.

Ову познату драму која је и код нас често извођена, први је на српски језик превео отац пјесника Бранка Радичевића, Теодор (Бождар) Радичевић прије равно 170 година када је и штампана у Бечу 1850. године. (ДМБ)

ОСАМСТО ЧЕТРЕДЕСЕТИХ

Средином 19. вијека дивље звијери у Кнежевини Србији ловљене су, како због ловачког задовољства, тако и због економске добити, која се остваривала продајом крзна. Ова дјелатност била је раширена и код сеоског и код варошког становништва. Кожама звијери врло организовано су трговали јеврејски трговци на велико који су, преко мањих локалних трговаца, по цијелој Србији вршили прикупљање и откуп. Коже дивљачи су највише извожене у Аустрију и Мађарску, па је 1843. на ту страну експортирано 167.921 кожа, кажу царински тефтери. Такође, само у нешто мањем обиму, извоз је вршен и у Турску у коју је исте године отпремљено 15.963 коже дивљих животиња. Крајем 19. вијека најинтензивније су се извозиле зечије коже, од 20.000 до 90.000 комада годишње. Извоз другог крзна био је доста скромнији и тек са нешто више од 3.000 комада био је заступљен извоз кожа лисице и твора. У исто вријеме није било извоза јеленских кожа, јер је лов ове дивљачи био потпуно забрањен.

„Пољопривреда Кнежевине Србије“, Војан М. Катиг

ДЕВЕТСТО ТРИДЕСЕТИХ

Ударише вукови на тор Спасоја Радовића у селу Булозима, током ноћи 11. јануара, али их сељаци уз помоћ паса некако одбише. Сљедеће ноћи, вјероватно тај исти изгладњели чопор од 7 – 8 вукова, код мјеста Зли ступ набаса на козе млекара Гавра Газиводе из Челиговића. Незаштитених 27 коза биле су лак плијен крволочним звијерима, и сигурно не би претекла ни једна да штектање паса није из постеле подигло ту насељеног добровољца Риста Пређу, који држи оближњу кафану

на путу Сарајево – Пале. Овај бивши наредник Српске војске брзо је схватио о чему се ради, па је надигао вику и галаму од које су вукови донекле уплашени и ометени. Када је свануло нађено је тек 7 живих коза, док је уз цесту све до самог Сарајева нађено 13 унакажених лешина. Само једну несрећну животињу вуци су појели, и то скоро цијелу, изузев рогова и нешто нога изнад папака. За преосталим козама млекара Газиводе још се трага, а среске власти са ловачким друштвом ускоро ће уз помоћ сељана покренути велику хајку како би се утаманио овај опасни чопор.

„ВЕЧЕРЊА ПОШТА“, 14. јануар 1929.

ДЕВЕТСТО ПЕДЕСЕТИХ

Предсједник Међународног савјета за ловство, господин Боламбер 1955. године боравао је у вишедневној посјети Југославији. Високом госту је уприличен обилазак наших најбољих ловишта, којом приликом је, наравно, и уживао у самом лову. Када је наша делегација на београдском аеродрому испраћала предсједника Боламбера, један новинар га је питао какав је ловачки успјех имао у нашој земљи. Но прије него што је стигао да одговори на питање, Вељко Влаховић, високи функционер СФРЈ, који се ту затекао ради путовања, новинарима је додао: „Пазите, ако обични ловци претјерују кад их то питају, замислите колико ће оманути њихов поглавица.“

„Илустрована политика“ број 117, септембар 1961. године

ДЕВЕТСТО ШЕЗДЕСЕТИХ

Перу је држава четири пута већа од Југославије, али има упола мање становника. То су индијанци Кечуа и Ајмар као и њихови мелези са Шпанцима. Рељеф је разноврсан, од широких степа и тропских шума Амазона до високих Анда и

Кордиљера. Ловство има традицију али није богзна како развијено, иако постоји богат животињски свијет. Ту живе 74 врсте сисара, од којих 24 врсте не постоје више нигдје у свијету. Поред обичне ламе коју често припитомљавају, постоје и мања врста звана викуња и она је важна ловна дивљач. У Андима обитава и мали црвенодлаки јелен мазама са шиљастим роговима којег лове са псима. Највећи предатор је пума, а значајан је и андски медвјед доста мањи од нашег и има „наочале“ у виду бјелих кругова око очију. Кинкажу је сићушни медвјед, опасна звјерка попут наше куне, а тек је нешто већи од ње. Што је код нас лисица код њих је аруарач, животиња сличнија шакалу, велика штеточина и за одстрел се дају високе награде. Од крзнаша најважније су двије врсте чинчила, од који већа изумире и под строгом је забраном лова. Поред обиља птичијих врста у Андама живи и највећа птица свијета – кондор. Ово је само мали дјелић природних богатстава ове чудесне земље, богате природе, а сиромашних људи.

„Ловачке новине“ – бр. 2 за 1964. год.

ДЕВЕТСТО ОСАМДЕСЕТИХ

Обичај је мркоњићких ловаца да се фотографишу заједно са уловљеном дивљачи, тако је било и ових дана кад је једна група одстрелила капиталног вепра. Нек зна „вас свијет“ похвалили су се и новинару „Мркоњићких новина“ с тврђом да одстрелен капиталца тежи 200 кг, па је то и објављено. Кад последије неколико дана ови дични ловци дођоше у своје ЛД Лисина да уплате одстрелну таксу од 120 нових динара по килограму, речени вепар је драстично калирао. Тако је од почетних 200 кг спао на једва 35 кг. Е ако је и од ловаца, претјерано је!

„ЛОВАЧКИ ЛИСТ“ – фебруар 1987. год.

Витка силуета, уникатан систем и ручна израда уздигли необични полуаутомат "козми" на трон

Најбоља полуаутоматска сачмарица на свијету

Постоји ли најбоља и најквалитетнија полуаутоматска сачмарица на свијету? Добри познаваоци ће на то питање одговорити без много размишљања и додати да је та пушка не само у потпуности ручне израде, већ по конструкцији неvjероватно уникатна

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavljevic@gmail.com

Ако пасиониране заљубљенике у спортске аутомобиле питате у којој земљи се производе они најбољи и најбржи модели, неће вас зачудити одговор како је то Италија и да се поједини спортски четворточкаши тамо израђују ручно, са највећом љубављу и пажњом.

Слично је и са ловачким пушкама, ако знамо да је у Италији најдужи континуитет организоване производње ватреног оружја на свијету. На страницама "Ловачких новина" често смо представљали италијанске произвођаче и детаљно писали о различитим моделима, од којих су неки и данас добрим дијелом ручне израде. Међутим, искусни ловци знају гдје се производе најбоље (и најскупље) класичне ловачке сачмарице преламаче на свијету. Објасниће вам да ту примат без икакве сумње држе Енглези, а као примјер навести чувене куће "Холанд и

Холанд" и "Перди" и њихове до перфекције, на старински, традиционални начин израђене моделе са глатким и олученим цијевима. Када је ријеч о обртно-чепним и право-чепним карабинима познато је да су они њемачка и аустријска специјалност. На помен полуаутоматских карабина већина ће вам набројати моделе неколико европских произвођача са белгијским Брауниномом (модел БАР) на првом мјесту.

ПЕРФЕКТАН СПОЈ ЕСТЕТИКЕ И ФУНКЦИОНАЛНОСТИ

Али, постоји ли најбоља и најквалитетнија полуаутоматска сачмарица на свијету? Добри познаваоци ће на то питање одговорити без пуно размишљања и до-

дати како је та пушка не само у потпуности ручне израде, већ по конструкцији толико уникатна, да се нико за 100 година није усудио да је ископира. Као пикантерију ће вам напоменути да је та пушка од свог настанка првокласни статусни симбол, оружје краљева, шефова држава и богаташа. Оно што је поменути енглески "Холодн и Холанд" у класи преламача, то је италијански "козми" за полуаутоматске ловачке сачмарице.

Рудолфо Козми

Прича о овом јединственом оружју води нас на крај 19. вијека у мјесто Мађерата Фелтрија (Монтефелтро) крај града Анкона, у средишњој Италији, на обали Јадранског мора. Полуаутоматска сачмарица система "козми" конструкција је техничког генија Рудолфа

долфа Космија, пушкар и страственог ловца рођеног 1873. године. Рудолфо је као сиромашни младић направио своју прву ловачку пушку користећи неисправно оружје и дијелове од кишобрана, који су у то вријеме били квалитетни и трајни. Другови ловци га охрабрују да изради неколико таквих пушак и откупљују их од њега.

Млади конструктор потом одлази у Енглеску и пушкарски занат учи код најбољих лондонских мајстора. Након неколико година шегртовања враћа се у домовину и 1890. године оснива малу пушкарску радионицу те почиње израђивати класичне енглеске сачмарице преламаче. Овај талентовани и школовани италијански пушкар касније ће властитом индигениозношћу успјети да споји најбоље карактеристике енглеских преламача и модерних полуаутоматских сачмарица у једном оружју, првом такве врсте на свијету.

Преламачућа полуаутоматска сачмарица "Козми"

У вријеме када се младом Рудолфу јавила идеја да конструише ловачку пушку према својим замислима, прва успјешна и масовно серијски израђена полуаутоматска ловачка сачмарица тек се појавила на тржишту. Био је то свјетски новитет, конструкција великог Џона Мозиса Браунинга, названа "Ауто-5", производ белгијске фирме "ФН". Петометка "Ауто 5" функционисала је на принципу дугог трзаја цијеви, имала је подцијевни тубуларни

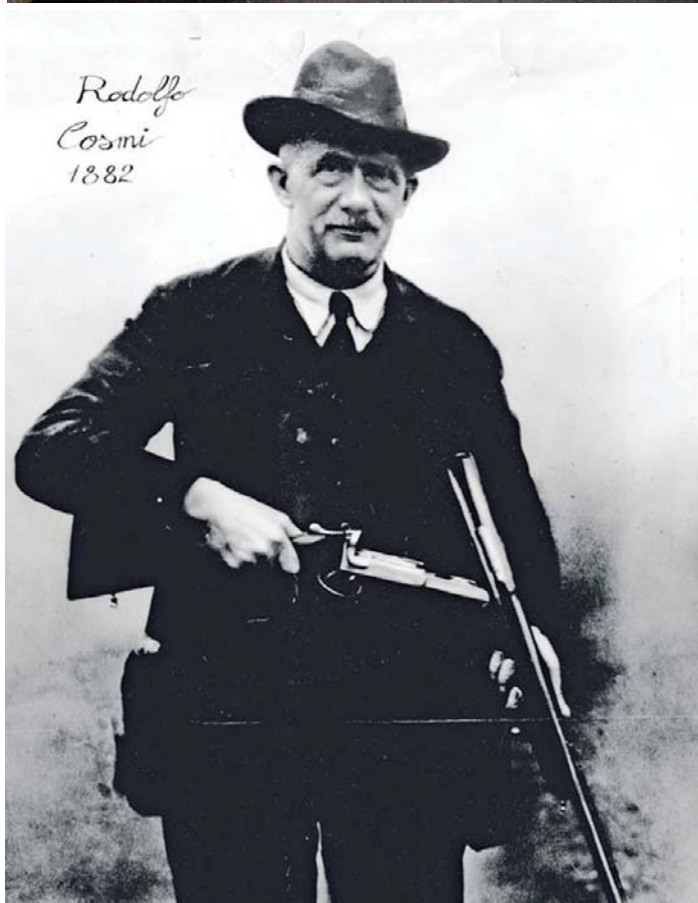

магацин и око њега монтирану повратну опругу.

Али, Рудолфу, који је израђивао преламаче, та се конструкција није допала. Сметала му је дебљина поткундака условљена позицијом тубуларног магацина. Приметио је такође и да се приликом гађања мијења тежиште односно баланс пушке "Ауто 5", како се број патрона у магацину смањује. Пожелио је да има полуаутоматску пушку елегантну попут класичне једноцијевне преламаче, витког поткундака и без икаквих штрчећих дијелова. Дао се на посао и послје вишегодишњег експериментисања и усавршавања 1925. године патентирао је иновативни резултат који је до данас остао непромијењен. Након смрти Рудолфа Козмија 1936. године, управљање фирмом преузели су његови синови Америко и Марчело. Они породичну компанију селе у град Анкону, гдје се налази и данас. Под вођством двојице браће, компанија је стекла међународну славу, а пушка "козми" постала оружје богатих и славних.

Шта је то што пушку "козми" чини тако јединственом?

За почетак ваља рећи да то једина полуаутоматска пушка сачмарица на свијету која се израђује потпуно ручно тако да је сваки примјерак уникатан за себе. Сва па и најситнији дијелови овог оружја израђени су из пуног челика и финиширани рукама искусних мајстора-пушкара. Овдје нема пресованог лима, алуминијума и полимера. На дијелове сваког појединачног оружја исписују се серијски бројеви што значи да дијелови двије пушке не могу бити међусобно измијењени. Сама ова чињеница, из данашње визуре, довољна је да се каже како је у питању ексклузивитет, а ако томе додамо оригиналну конструкцију, сложен механизам са више од сто дијелова, перфектан баланс, ергономију и елегантан дизајн, уз најбоље материјале, постаје јасно

зашто је ово изванредно оружје омиљени избор богатих оружарских сладокусаца.

Ради се о јединственој полуаутоматској преламачи која функционише на принципу дугог трзаја цијеви. Пушка се ради пушења прелама ангажовањем "Вестли-Ричардс" полуге смјештене на уобичајеном мјесту, изнад врата кундака, надхват палца. Кажу да ни једна пушка није сигурнија од преломљене а примјењени систем омогућава ловцу исти ниво безбједности као и код класичне двоцијевке. Одмах иза полуге за преламаче смјештена је и кочница.

МАГАЦИН У КУНДАКУ ОМОГУЋАВА ИНСТИНКТИВНО НИШАЊЕЊЕ И ОДЛИЧНУ КОНТРОЛУ ТРЗАЈА

Повратна опруга пушке смјештена је унутар свог кућишта (тубуса) испод цијеви. Како је пречник повратне опруге мањи од пречника повратне опруге монтиране на класични тубуларни подцијевни магацин пушке "Ауто 5", тим су на пушци "Козми" мање и димензије поткундака, за разлику од стандардних полуаутоматских сачмарица. Ово рјешење омогућава боље инстинктивно нишањење јер је оса цијеви "Цосмија", захваљујући малом пречнику повратне опруге и њеног кућишта, позиционирана ниско у руци стријелца и није уздигнута као на полуаутоматској сачмарици "Браунинг Ауто 5".

Друга предност пушке "козми" над пушком "браунинг ауто 5" је тубуларни магацин у кундаку чиме се, како је речено, не нарушавају тежиште и баланс оружја приликом гађања. Отвор тубуларног магацина и цијев се код "козмија" налазе у једној линији. Систему повратне опруге придодат је нарочити снажни амортизер који обезбјеђује стабилан и уједначен рад оружја анулирајући непожељне ефекте аутоматског циклуса затварача.

"Козми" се након преламања пуни уметањем патрона уназад, кроз баскулу, у тубуларни магацин смјештен у унутрашњости кундака. Пражњење тубуларног магацина у кундаку при пуцању има мањи утицај на баланс и стријелац ту промјену неће ни осјетити, што није случај код петометке "Ауто 5" са подцијевним тубуларним магацином. Капацитет тубуларног магацина у кундаку је 7 или 8 патрона, у зависности од калибра, а могуће је поставити и граничник, у слагасју са позитивним законима држава.

Сандук оружја састоји се из два дијела: доњег склопа (условно речено баскуле на којој се налази "Вестли-Ричардс" полууга) са механизмом за окидање и горњег склопа, у којем је смјештен затварач.

Горњи

браве помичним клином.

Затварач се креће по шинама унутар горњег (помичног) склопа сандука. Овдје не постоји вањска (видљива) ручица затварача. Пушку ћемо ради пуњења отворити полугом, напунити патронама постављајући их у тубуларни магацин смјештен у кундаку. Затим, једну патрону постављамо директно у цијев. Да бисмо то обавили потребно је затварач повући уназад а за ту сврху предвиђена је преклопна ручица затварача, која је смјештена са његове доње стране и видљива је тек када се пушка отвори. Ангажовањем ове ручице затварач гурамо у предњи положај. Затим ручно запињемо ударач притиском на нарезану површину. Ударач је смјештен са лијеве унутрашње стране до-

преламања пушке. Затварач ћемо у предњи положај довести притиском на дугме које га аутоматски отпушта. То дугме смјештено је са лијеве стране доњег склопа сандука. Повратна опруга је прилично јака и прсте треба држати што даље од отвора за избацивање чаура кад дугметом отпуштамо затварач. Видљиви дио тубуларног магацина на себи има избушене контролне отворе.

Ако желимо имати пун тубуларни магацин али не и метаку цијеви, због безбједности, пушку је могуће накнадно репетирати обухватањем цијеви и њеним гурањем уназад. Тиме ручно обављамо циклус који се приликом гађања обавља аутоматски (дуги трзај цијеви).

Дуги трзај

цијеви

њег склопа сандука а ударна игла пролази косо кроз затварач.

Сада је пушка напуњена и пошто је затворимо и забравимо спремна је за гађање.

склоп је покретан, са доњим је повезан шарком и прелама се (ротира) ангажовањем полуге. На задњем дијелу горњег склопа сандука лоцирани су кључеви за брављење. Оружје брави са три кључа на три мјеста (има горњу централну браву и двије бочне): Средњи кључ има испуст са зарезом који улази у одговарајући централни жлијоб на доњем непокретном дијелу сандука а ту су и два бочна симетрична испуста, са прорезом при дну. Приликом затварања пушке и ова два бочна испуста улазе у одговарајуће отворе у доњем склопу сандука (баскули) и обострано се

САЧМАРИЦА "КОЗМИ" ЈЕ СТАТУСНИ СИМБОЛ, ОРУЖЈЕ БОГАТИХ И СЛАВНИХ

Кочење се врши повлачењем у назад полуге мануелне кочнице, смјештене на врату кундака иза полуге за преламање, при чему се указује слово "С". Враћањем полуге у предњи положај откочићемо оружје.

Након што су све патроне испуцане затварач остаје у задњем положају. Сада је могуће уметнути патрону директно у цијев, без

Полуаутоматски рад (циклус) обезбијеђен је примјеном система дугог трзаја цијеви, врло слично Браунинговој сачмарици "Ауто-5". У забрављеном положају затварач брави директно за продужетак цијеви једном узглобљеном, закошеном, уздужном полугом. Та полуга налази се са горње стране затварача а њен зуб улази у четвртасти отвор на продужетку цијеви. Цијев и затварач приликом опаљења метка крећу се спојени уназад, до краја пута, да би по заустављању зуб полуге за брављење са горње стране затварача изашао из свог отвора на продужетку цијеви.

Затварач је сада одбрављен, празна чаура извучена из лежишта метка и избачена кроз отвор, ударач је запет а цијев се под притиском опруге враћа напријед. Сада ће затварач у повратку закачити патрону са доносача испред отвора тубуларног

магацина и убацити је у цијев. У овом тренутку метак је у цијеви а ударач запет и до опаљења ће доћи поновним повлачењем обараца. Да би цијев приликом опаљења несметано саобраћала унутар сандука, вентилирајућа шина је измјештена напријед (за одређену дужину). Већина аутора наводи како затварач предметне пушке нема ручицу, што није тачно. Тачно је да код Космија не постоји екстерна ручица нити прорез за њено кретање на сандуку. Али, како је већ речено, са доње стране затварача налази се преклопна ручица затварача којој можемо приступити тек када се пушка преломи. Ручица затварача је у преклопљеном положају обезбијеђена опругом и утопљена у контуру затварача, дакле не смета при његовом саобраћању. Та ручица омогућава ручно отварање односно затварање затварача и постављање патрона руком - директно у цијев.

Цијеви на "цосмију" су израђене интегрално са продужетком, бушењем из пуног блока чувеног аустријског Белер антинит челика или мартензитно стареног челика. Лако се демонтирају а према жељи купца могуће је добити фиксне или демонтажне чокове.

Кундаци

Кундаци се израђују у двије основне форме - са пиштољским рукохватом и у енглеском, виткијем и елегантнијем стилу. Сваки појединачни кундак се израђује ручно и прилагођава карактеристикама купца. Који год да изабере, знајте да је израђен искључиво од кавкаске ораховине, биране од коријена, вртложне структуре, одлежане и сушене по тајним рецептурама а готов кундак финиширан је дуготрајним процесом уљења и полирања.

Ексклузивност, квалитет и луксуз

Све на овом оружју одише љепотом, елеганцијом, ексклузивношћу, квалитетом и прецизношћу - метални дијелови исполирани су као огледало а ораховина финиширана попут виолине. У понуди су три основна модела у калибрима 12, 16, 20, 28 и 410 (36): челични, од титанијумске легуре и још један, суперлагани титанијумски модел који је фирма развијала 20 година. Тај модел, назван Суперлеггеро Титаниум, у калибру 12 има масу испод 3 килограма и за 700 грама је лакши од основног челичног модела. Упркос томе, савршено избалансиран систем полуаутоматског рада омогућава овом оружју да има благ трзај. Три су и цијеновна разреда: Deluxe Standard, Extra Deluxe and Prestige верзије. Примјера ради, цијена појединих верзија, које се израђују по наручби, стаје и неколико

десетина хиљада евра. Мајстори гравери могу урадити све што купац пожели.

Сачмарице "Козми" могу да

ЗА 100 ГОДИНА НИКО ЈЕ НИЈЕ ИСКОПИРАО

се расклопе ради транспорта на неколико основних елемената. Дрвени поткундак одваја се помоћу утврђивача на који је монтирана пређица за ремен. Након тога, одвајају се цијев, горњи дио сандука и баскула то јест доњи дио сандука са кундаком. Пушка се наравно испоручује у луксузном, кожом пресвученом коферицу.

предвиђене су и посебне кожне футроле.

Фирма је недавно увела и полуаутоматски карабин на истом принципу назван Cosmi Rigato. На први поглед, карабин се разликује од сачмарице само по дебљини цијеви. Међутим, карабин је ограничен у погледу избора калибара и израђује се само у два: 45-70 Гов. и 444 Марлин (ова муниција не прави проблеме у тубуларним магацинима због затупастиг врха зрна који неће активирати иницијалну капсулу јер су меци, разумије се, смјештени један иза другог).

Закључак

Полуаутоматска сачмарица "Козми" славу најбоље на свијету је стекла захваљујући елегантној линији, инвентивним техничким рјешењима уз бескомпромисни квалитет израде и поузданост. "Козми" је до перфекције доведен спој естетике и функционалности који омогућава инстинктивно нишањење уз одличну контролу трзаја. Сви примјерци израђени су да трају генерацијама и постану породично наслеђство. Зато и не чуди што је ова сачмарица постала престижна, засебна класа и обавезан дио колекције богатих и славних: индустријалаца, генерала, спортиста, глумца и прије свих - државника. Зна се да је Јосип Броз Тито у колекцији имао двије, а Бенито Мусолини ко зна колико...

У лову ћете бити равноправни са ловцима који лове пушкама калибра 12, али, за разлику од њих, носићете лакшу и елегантнију пушку, која мање трза, што ће и те како доћи до изражаја када се више пуца, искуство је једног ловца из околине Бањалуке

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavjevci@gmail.com

Познати амерички режисер Мајкл Ћимино стекао је свјетску славу култним антиратним филмом "Ловац на јелене", ремек-дјелом из 1978. године. Наслов једног од његових ранијих дјела, криминалистичког филма из 1974. о два пљачкаша који обијају сеф у банци помоћу противвионског топа калибра 20 мм, у бившој СФРЈ је "преведен" као "Калибар 20 за специјалисту". Процијењено је да наслов оригинала "Thunderbolt and Lightfoot" југословенској биоскопској публици неће бити довољно атрактиван и привлачан, па је српско-хрватски "препјев" требало да нагласи високу професионалност главног јунака и зазвучи као наслов каквог расног акционог филма. Питате се какве то везе има са сачменом патроном калибра 20? Па, никакве, осим што се из југословенског наслова може закључити да обијачи користе сачмару калибра 20 за обијање сефова, јер нису наведени милиметри крај бројчане ознаке калибра топовске гранате од 20 мм. Шалу на страну. Аналогија се огледа у томе да сачмени метак калибра 20 управо јесте за "специјалисту", јер тражи оштро ловачко око, концентрацију и мирну руку.

Два код нас најчешће употребљавана сачмена метка су, као што је познато, патроне калибра 12 и 16. Међутим, један мањи број ловаца, из различитих разлога, радо лови калибром 20 и у њега се куне. Често су то одлични стријелци, са наслијеђеним оружјем, од младости навикнути на овај калибар, ловци који жестоком "дванаестикама", па и блажим "шеснаестикама", увијек претпостављају лагану, елегантну и спретну пушку "двадесетицу", пријатнију за пуцање и цијелодневно ношење.

Муниција калибра 20 настала

ЧАУРЕ МЕТАКА
КАЛИБРА 20
СУ ЖУТЕ,
ДА БИ БИЛЕ
СПРИЈЕЧЕНЕ
НЕСРЕЋЕ

Патрона калибра 20 далеко мање трза, а не заостаје у пракси за калибром 12

Калибар за специјалисту

је у исто вријеме када и далеко популарнији калибри 16 и 12. У почетку, а говоримо о средини 19. вијека, када су се појавили први сједињени сачмени метци, чауре су израђиване од месинга, а потом, економичности и практичности ради, производе се картонске чауре.

Амерички "Ремингтон" је шездесетих година прошлог вијека увео модерне пластичне чауре. У првој половини двадесетог вијека владало је популарно мишљење да је ловачка муниција калибра 20 намијењена женама и дјеци. То свакако није тачно, без обзира на то што су пушке у овом калибру

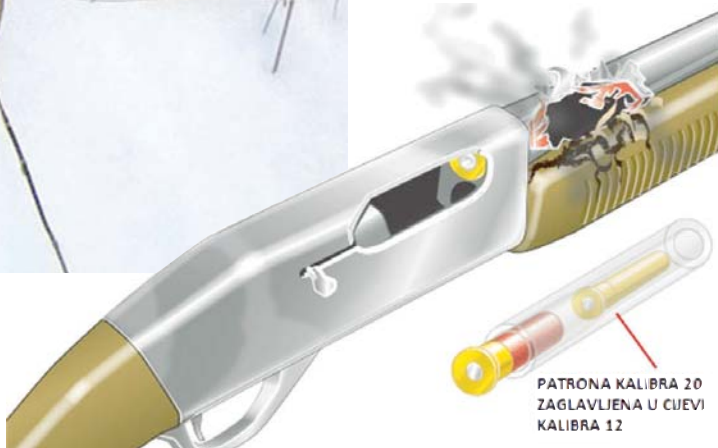

често биле и још јесу први избор младих и оних слабе конституције.

Међутим, како је током година конструкција ловачких патрона усавршавана, чауре постајале квалитетније, барути потентнији, а лепеза сачмених пуњења већа, показало се да "двадесетица" не заостаје битно за својим снажнијим братом калибра 12. Тада долази до популаризације овог метка, првенствено у Америци, али и у Европи.

Ловац из околине Бањалуке, са којим смо разговарали, дуго лови метком калибра 20, има само ријечи хвале за њега, уз опаску како противници и критичари "двадесетицу" заправо нису ни пробали. Ко је једном проба, каже, тешко да ће се вратити на калибар 12.

Препоручује га свима: "У лову ћете бити равноправни са ловцима који лове пушкама калибра 12, али, за разлику од њих, носићете

Naziv	HP20
Kalibar	20/70
Primer (mm.)	3.1.3.5 & 3.9 (desetka, osmica i šestica).
Težina (gr.)	30
Brzina (m/s)	425
Pritisak (bar)	930
Pakovanje (kom.)	25

Naziv	Magnum
Kalibar	20/76
Primer (mm.)	3.1.3.5 & 3.9 (desetka, osmica i šestica).
Težina (gr.)	35
Brzina (m/s)	400
Pritisak (bar)	900
Pakovanje (kom.)	10

Сачмени меци калибра 20 и 12

лакшу и елегантнију пушку која мање трза, што ће и те како доћи до изражаја када се више пуца".

Овај ловац има двије пушке калибра 20/76, који има мало јачи ударац у раме од 20/70, али је, како каже, далеко пријатнији од ударца у раме калибра 12/76. Објашњава да је снага сачме калибра 20 нешто развученији и дужи од калибра 12, који има више периферних куглица на стрелачкој мети. Признаје да 12 јесте моћнији, али такође тврди да 20 у пракси није ни по чему инфериоран у односу на 12.

Најчешће лови патроном 20/70 са пуњењем од 30 грама, а 20/76 користи само по јаком вјетру или по мразу.

- Ја скоро сву ситну дивљач ловим са чоковима 0,25 и 0,5 и сачмом од 28 грама, рјеђе 32 гра-

Упоредни приказ сачмене муниције

ма - каже наш саговорник. Пушком двадесетицом, каже, дивљач треба смирено испратити па тек онда пуцати, за разлику од пушке калибра 12, гдје је потребно само нанијети нишан у правцу дивљачи и притиснути окидач.

Пречник душе цијеви сачмарица калибра 20 износи 15,7 милиметара. Чауре су дуге 70 и 76 милиметара. Калибар 20 је идеалан калибар за лов ситне дивљачи, од препелице до зеца, али и више него довољан за другу дивљач. Муниција није скупа, посип сачме је одличан, а прецизност и енергија јединачног пројектила довољни за дивље свиње. Занимљив балистички податак - јединачно зрно масе 17,7 грама напушта уста сачмарице калибра 20/76 брзином од 518 м/с, што је почетна брзина зрна од 19 грама моћног револверског калибра .454 Casull. Искусни ловци, који лове полуаутоматским сачмарицама, кажу да слабије лабораторије муниције калибра 20 раде поузданије, без обзира на врсту полуаутоматског система рада, него што је то случај код пуцања слабијих лабораторија из пушака калибра 12.

КАЛИБАР 20 ИДЕАЛАН ЗА СИТНУ ДИВЉАЧ, АЛИ ДОВОЉАН И ЗА ДИВЉУ СВИЊУ

Ваља подвући да је у прошлом вијеку успостављен стандард према којем чауре сачмене муниције калибра 20 морају бити жуте боје. То је учињено да се спрече несрећни случајеви узроковани непажњом, када ловац има више сачмарица у различитим калибрима. Наиме, сачмени метак калибра 20 може лако да се уметне у цијев калибра 12, гдје ће се заглавити, а ако би неко непажљив у лежиште поставио и испуцао патрону калибра 12, дошло би до експлозије, прскања цијеви и тешких повреда стријелца. Запамтите - ако је чаура жута, ријеч је о калибру 20!

ПИШЕ: ДЕЈАН ЦАКУЛА
lovacken@glassrpske.com

Б оравак у ловишту ЛУ "Мајевица" из Лопара од прије двије седмице је на мене оставио изузетан утисак. С обзиром на тренутну ситуацију са вирусом "ковид 19", било је неизвјесно да ли ће бити могућ нови одлазак и упознавање са цјелокупним тереном и другим секцијама овог удружења. Прије свега желио бих да захвалим мом другару и колеги ловцу Драгиши Симићу, у име ТРБ "Adventure" из Бијељине, који ми је омогућио да упознам терене на планини Мајевици.

Долазак у секцију Пељаве

Као и што приличи овим домаћинима, дочекује ме готов роштиљ и прасеће печење на добром жару. Покоја шала и досјетка од прије двије седмице се спомиње. Иста лица, већином старији ловци са много искуства. Драго ми је да сам се тако брзо вратио међу њих. Викенд прије се није ловило, па се прича о потенцијалном одстрелу као неизоставној ставци. Унапријед договорен план са Драгишом потврђују ловочувари Ненад Јанковић и Мића Петковић, који ће нас спровести по ловишту. О њима двојици у наставку ове приче.

Крећемо у обилазак

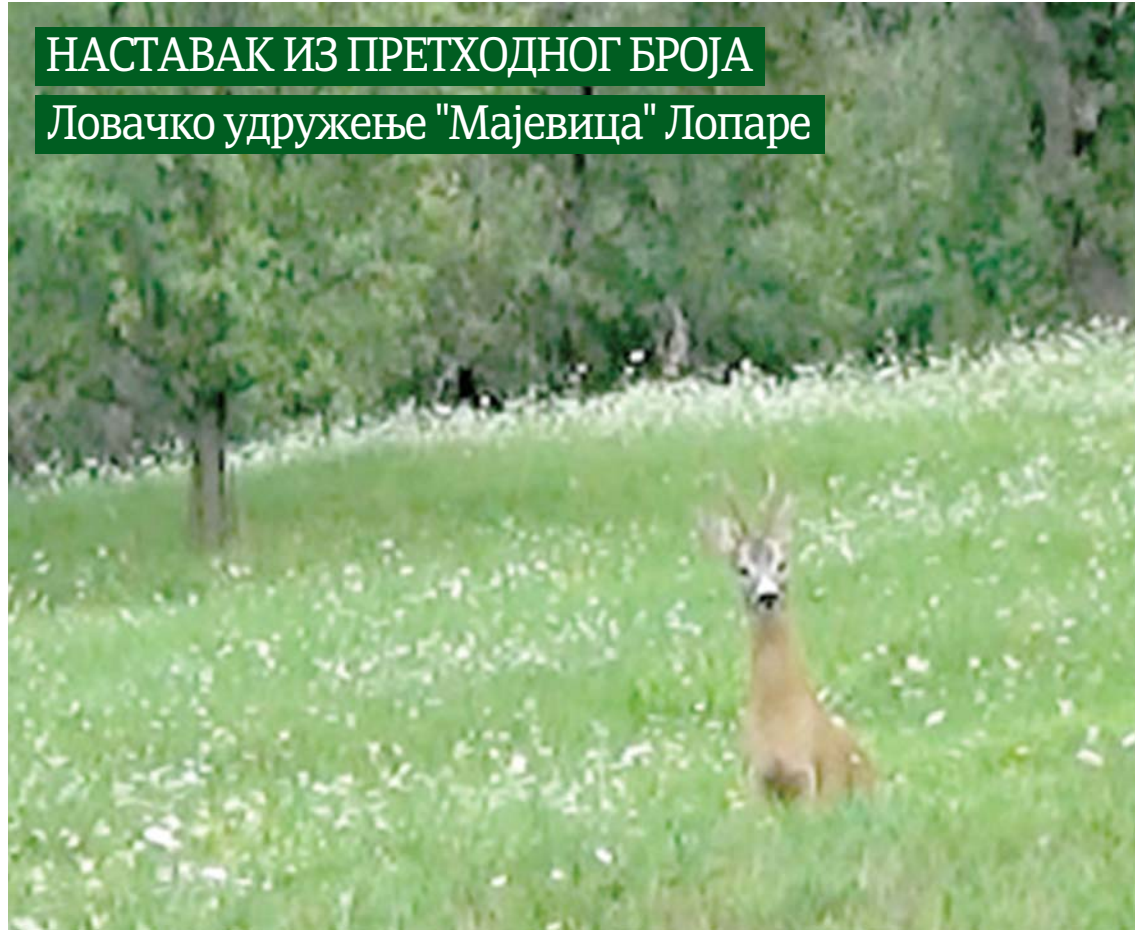
Прва станица за мене и екипу домаћина секције Мачковац. Сједамо у "голф 2", возило за ове терене без премца. Због врућине, укључује се клима, по ријечима ловочувара Ненада, свјеже сервисрана, и упућујемо се према врху Међедник на 843 м.н.в. На путу према Лопарама стајемо са стране и добијам информације о локацији гдје је одстријељен вук прије пар година. Затим нешто даље ме упућују на терен гдје се боре са шакалом.

Стижемо на терен секције Мачковац и упознајем се са Лазаром Стевановићем, који је бивши председник ЛУ "Мајевица" у два мандата, а садашњи њен потпредседник, као и актуелни потпредседник Ловачког савеза Републике Српске. Причао ми је о основним информацијама лопарског ловишта.

Недалеко од обављеног

НАСТАВАК ИЗ ПРЕТХОДНОГ БРОЈА

Ловачко удружење "Мајевица" Лопаре

Фотоапарат може да буде убојитији од пушке

Једна од многих чека у секцији "Пељаве"

Подижем опет мирно и лагано пушку, без наглих покрета, "хватам" га у врх нишана. Мића ме прену ријечима, "исти од малоприје"... Сад би већ неко помислио разочарење, али не. Што се мене тиче, и овај пут сам га уловио, уловио сам га фотоапаратом

интервјуа, Мића и ја одлазимо да сачекамо једног лијепог шестерца. Према његовим ријечима, има један лијеп "маторец" који ту обитава. Локација скоро па идеална, велика ливада, са одличним прегледом ка ободу шумарка. На земљи иза жбуна спуштамо опрему, и одмах се појављује срндаћ. На

Свака ливада у лопарском ловишту има свог срндаћа

старац истјерао, ускоро ће и он да се појави".

Појавом ове срне, био сам сигуран да је Мића доста упућен у фонд срнеће дивљачи. Задржала се чак 20-ак минута, мирно шетајући крај воћњака и по ливади. У једном моменту је чак и легла уз живицу. Уловили смо и њу кроз објектив фотоапарата. Фотолов као замјена за гледање преко нишана, неки се не би сложили са мном, узима све више маха међу домаћим ловцима. Почине киша. За пет минута стаје. Гласно баукање испод нас, Мића ме лагано по рамену опомене да је опет на истом мјесту срндаћ.

То је то, у себи тихо промрљам. Удаљеност 110 метара. Подижем опет мирно и лагано пушку, без наглих покрета, "хватам" га у врх нишана. Размишљам

брзо и неколико пута преврћем по глави, да ли су сви предуслови за успјешно пуцање и сигуран одстрел обављени. Из тог исконског, временски кратког али ментално великог момента, Мића ме прену ријечима, "исти од малоприје"... Сад би већ неко помислио разочарење, али не. Што се мене тиче, и овај пут сам га уловио, уловио сам га фотоапаратом.

ГОСТИ ИЗ СРБИЈЕ НА СВАКОМ КОРАКУ ДОЧЕКИВАНИ ПЕЧЕЊЕМ

Вече под врхом Међедник пада, смркава се, као на траци се смјењују срне са ланадима. Једна лисица, која нас је примијетила прије него ми њу, успијева да нам умакне испред нишана.

Мирис росне ливаде, коју пролазимо ка врху брда, ми се урезује у сваку пору бића. Природа нас испраћа са неколико гласних лавежа мудријих срндаћа из разних праваца. Као нека врста почаста за нас. Осјећам се као побједник у овом мегдану док корачам тихо у шумарак, да случајно не узнемирим природу и не покварим овај момент.

Повратак у секцију Пељаве. Сад

вожње Мића прекраћује преласком преко брда, и уједно да баци поглед на терен. Вечера је постављена, наравно, прасеће печење. Обрадовао сам се, не знајући шта ме чека у неколико наредних obroka...

Љубомир Боровчанин, тих човјек, са благим погледом, и прошли пут је на мене оставио снажан утисак. Кроз разговор сазнајем да познаје мог оца, који је такође бивши припадник МУП-а. Слушам његове ловачке приче, данашњи блиски сусрет са шиљаном којег је пустио да расте даље.

Нови дан

У новом дану и лијежемо, и устајемо... Врућа кафа Ненада Текића има исти укус као прије два викенда, можда и мало бољи. Сви ловци у 4.30 часова као по команди крећу ка својим позицијама. Лов траје до 8.30 часова. Неки пиршом, неки са високих чека, неки са земље. Кадрови свитања остају ми меморисани у глави, али и у меморији фотоапарата. Магла која се полако подиже испред сунца, као да бјежи од јаче силе. Покоји пуцањ у мојој околини ме "пробуди" из сањарења и "подсјети" да сам у лову, а не на неком мјесту из маште, и да концентрација мора ипак бити на високом нивоу.

Поглед са високе чеке у секцији Пељаве

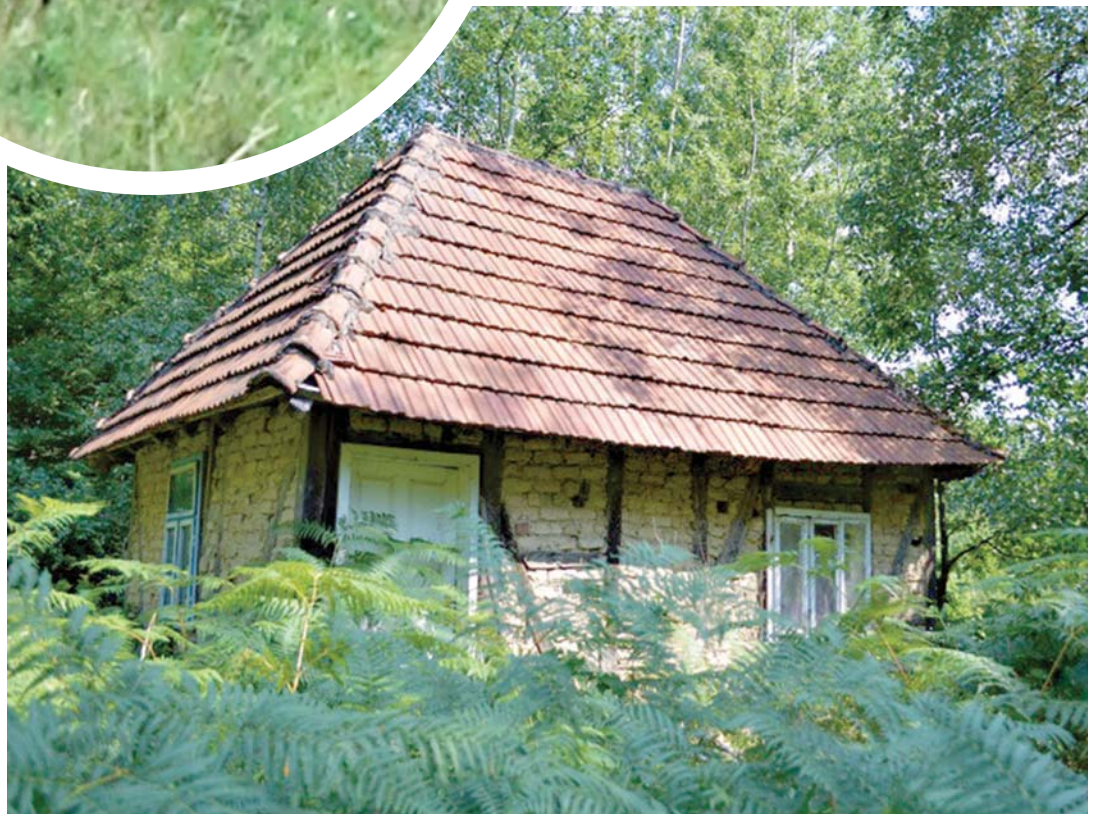
Доручак, прасеће печење, сад већ лијепо охлађено, уживају сви

оном мјесту гдје ми је скренута пажња, тик уз шумарак на вису ливаде крај родног старог воћњака. Посматрамо га, уживамо, а кроз мисли ми пролази, да ли је то онај за ког ми је Мића причао? Наједном ми некако буде и криво, јер нема ни два минута да смо стигли, и да је то крај уживања за данас. Подижем пушку, адреналин ради, пратим га, долази на 20 метара, имам га на нишану. Застаје, са стране лијепо школски, окреће главу, видим да ипак није тај Мићин. Олакшање.

КАО НА ТРАЦИ СЕ СМЈЕЊУЈУ СРНЕ СА ЛАНАДИМА

Спуштам полако оружје, да га не уплашим наглим покретом, узимам фотоапарат, и настављам даље са "ловом" овог перспективног младог срндаћа.

Видио нас је након неколико минута и уз карактеристично баукање одлази у шумарак испод нас. Мића шапуће, "мора да га је

па и ја, гладан и уморан. Симић ме подсећа на ранији договор са предсједником ЛУ "Мајевица" Јовицом Глигићем, и крећемо ка њему. У десет часова ујутру пред нама ново гурманско чудо ловаца секције Бусија. Ловачки гулаш, али, не лези враже, стиже и свјеже прасеће печење. Сад већ поприлично сит, узимам лаган и веома добар интервју од предсједника и крећемо даље у обилазак терена.

Ловочувари

Неформалан разговор траје све вријеме док обилазимо терен. Сазнајем разне проблеме ловочуварске службе, али и предности зашто је лијепо бити ловочувар. Ненад Јанковић је запослен 20 година као ловочувар, Мића Петковић тек нешто више од двије године. Мића и Ненад, два човјека који воле свој посао. Раде 24 часа 365 дана у години. Увијек доступни да реагују, да изађу на терен. Ради да помогну, да изађу у сусрет. Никако пријеки. Видим да су им ловци од велике помоћи, по њиховим ријечима, ловци су најбројнији "ловочувари".

Имају прича и догађаја из посла који не могу да стану у ове редове. Ненад нас је одвео и до њега кући на мезе и домаћи козији сир, кафу и како то све иде по реду. Прије шест година вода је протутњала Мајевицом и покренула бројна клизишта. Земља је прогутала или потпуно срушила 18 кућа у лопарским селима, 302 куће су оштећене, 93 породице исељене. 217 људи је морало да напусти сво-

је долове. Ненадово двориште и околне ливаде, девастиране куће ме подсећају да је природа ипак најача сила. Пензионисаном ловочувару Радивоју Максимовићу је те 2014. уништена кућа. И поред свих недаћа које су их задесиле, успјешно обављају свој посао.

Секција "Корај" - к'о рај

Драгиша, Ненад и Мића, "гоф 2", и опет у покрету. Добијам инфо да је у Ненадовој секцији Мачковац јутрос "пао" један срндаћ. И да морам да чујем ту причу. Мислим да је та "прича" била само повод, јер да је другачије, вјероватно не бих ни отишао. У шуми, крај потока, насмијана екипа нас дочекује. Исјечено прасеће печење на тепсији, није ми добро.

Погледам у Драгишу, он се осмијехну, све смо разумјели. Снимам причу, вриједну добојске ловачке лажијаде. Сити се исмијасмо временшном Сави Јовићу из Горњег Мачковца.

Прелазимо "границу" Српске и ФБиХ. Враћамо се у Републику Српску и пролазимо равничарски крај лопарског ловишта. Препелице су ловили прошли викенд. Полако се пењемо на брдски дио секције "Корај". Застајемо да снимим поглед од којег не само да застаје дах, него се нема довољно очију да би прегледао све. Са овог мјеста, Ненад напомиње да може да се види цијела Република Српска.

Упознајем предсједника секције Миленка Стевановића и његовог брата Славишу (23 године),

једног од најмлађих чланова секције која има 95 чланова и седам приправника. Циљом се даље пењемо ка планинском дијелу њиховог ловног терена. Износи се прихрана и со. Прелазимо на трактор, до сљедеће хранилице, аутоматске хранилице и солила. Шљивици родили, крушке презреле, мало десерта ми добро дође како бих смањо зујање у ушима, што од многобројних месних оброка, што од честе промјене надморске висине.

ЛОВОЧУВАРИ РАДЕ 24 ЧАСА 365 ДАНА У ГОДИНИ

Домаћинско газдовање ловиштем ових људи ми даје наду да ипак има будућности за природу и дивљач. Најбројнија су секција удружења, самим тим управљају и највећим дијелом ловишта. Миленко каже требали сте доћи јуче, ми смо вас чекали, и прасе смо испекли. Ловочувари, Драгиша и ја нисмо могли издржати, а да не праснемо у смијех, објашњавајући драгим домаћинима о нашим месним оброцима. Добијам позив да их опет обиђем, али да ће сљедећи пут бити јагње на ражњу.

Секција "Пипери"

Мића каже да даље идемо до секције "Пипери", гдје нас чекају прасеће и јагњеће печење и да се морамо пожурити. Ево не могу више да једем. Чисти тањири пред нас и опција да се домаћини одби-

ју није понуђена. У том моменту нам предсједник Глигић даје инструкције за још једну локацију. Весели људи, насмијана лица, завршена сезона лова на срндаће у свим секцијама је прилика да се направе планови за предстојећи лов на дивље свиње.

Слушамо неколико првака како пјевају без музичке пратње, који се међусобно надгласавају, у пјесми о Мајевици, као да се такмиче између себе који више воли Мајевицу. Обилазак терена ове секције остављамо за сљедећи пут.

Ракија и мезе за крај

Стижемо на терен ловишта Пељаве. Испод веселе машине се дими, а поред на роштиљу домаћин, ловац завршава са печењем меса. Драгиша и ја у невјерици. Разне домаће ђаконије од сира, сувог меса и роштиља, уз "свјеже прворођену" ракију од крушке су на столу. Пуног стомака мислим како ћу кренути на пут ка Новом Саду.

Не бринем о потенцијалној гужви на граници, јер имам доста тога да посложим у глави, као и ове редове. Једно је сигурно, има срндаћа и остале дивљачи, има да се једе, има да се пије, који корона вирус, то овдје не може да се прими. Овог пута из лопарског ловишта носим много више од различитих успомена, неких четири килограма више неголи што сам имао два дана раније.

*Преузето са портала
lovijosponesto.club*

Вриједни ловци
секције "Корај"

Стари ловци, међу којима су поједини дубоко зашли и у осму деценију, нису крили задовољство, али и емоције показујући уистину колико им оваква окупљања и дружења значе

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@glassrpske.com

Ловачко удружење "Вукови са Дрине" из Зворника окупља више од 320 чланова, међу којима је око 40 почасних и заслужних ловаца. Управо за своје најстарије и најзаслужније чланове руководство удружења је уприличило заједничко дружење, коме је присуствовало њих двадесетак.

У предивном амбијенту, у новој ловачкој кући у секцији Челолек, која се налази на ободу овог истоименог села у приобаљу Дрине, стари ловци су, уз специјалитете и незаборавне ловачке приче и догодовштине из богате ловачке каријере, још једном манифестовали сву лепоту ловачког позива и његове истинске вриједности.

Ветерани лова, међу којима су поједини дубоко зашли и у осму деценију, нису крили задовољство, али и емоције, показујући уистину колико им оваква окупљања и дружења значе.

Само ловци могу да приуште овакав угођај - каже Драган Васиљевић из секције Челолек, који у свом матичном удружењу већ седам година има статус заслужног ловца. Више година је, додаје, био председник секције у Челолеку те се налазио у руководству удружења. Са братом Мићом, такође заслужним ловцем, препознатљиви су чланови ловачке дружине у Зворнику. Драган је ловац од 1989. године, а поред лова је и дугогодишњи давалац крви.

- Изабрао сам лов, јер је то спорт који ми пружа истинске тренутке задовољства - прича Васиљевић, некадашњи возач аутобуса у предузећу "Дринатранс", посљедњих десетак година пензионер.

На дружење почасних и заслужних ловаца редовно долази и Халид Пурдић из Новог Села.

- Ово је за нас посебан доживљај - каже Пурдић, који је скоро четири деценије ловац.

Напомиње да је лијеп гест челних људи ловачког удружења што су окупили своје старе ловце, који су радом и активностима несумњиво задужили своју ловачку организацију.

- Неке колеге нисам видео од

ЛУ "Вукови са Дрине" не заборавља своје почасне и заслужне чланове

Ветеранима срце пуно радости

нашег задњег сусрета прије годину дана, тако да су посебна радост ова дружења - додаје Халид, који је у богатој ловачкој каријери највише волио да лови зеца и дивље свиње.

Стево Јокић и Рајо Ђукић годинама су заједно, не само у лову, него и кад се овакве и сличне манифестације организују.

- Стигла је 77. година, али видите како се лијепо осјећам када сам у добром друштву, са својим пријатељима ловцима - дочекује нас Јокић.

Каже да трофеје не памти и не броји, јер је за њега лов прије свега спорт и потреба за дружењем и боравком у природи. Прича да су ловци због дивљачи, а не дивљач због ловаца. Сматра да је потребно још више радити на обогаћивању ловишта и уништавању предатора.

Ђукић је двије године старији, а познаник и пријатељство их веже још из дјетињства.

- Годинама ловимо заједно. У нашој групи има неколико ветерана, људи којима је лов, у правом смислу ријечи, неизоставни дио живота и који за овакве сусрете и дружења буквално живе - прича Рајо Ђукић, ловац из Китовница.

У добром расположењу затичемо још двојицу ловаца.

- Далеке 1974. године, чим сам стекао пунољетство, постао сам ловац - дочекује нас Владо Стевано-

вић из Челопека.

У богатој каријери, каже, највише је ловио лисице, "падале" су дивље свиње углавном у рејону Дрињаче, Рашева и Каменице, било је и трофеја срдњаћа, док посебно памти хајку на вука на Озрену.

Стари ловац, ипак, је највише поносан на богату традицију лова у својој породици.

ВETERАНИ СА НОСТАЛГИЈОМ ЕВОЦИРАЛИ УСПОМЕНЕ

- Мој отац Миливоје Стевановић је био први ловац на подручју Челопека. Он ми је уткао љубав према лову и природи, а наслиједио сам и очеву пушку и све што је лијепо у овом спорту - наводи Владо чијим стопама је прије 15 година кренуо и син Мирослав.

Скоро четири и по деценије ловачког стажа има и Славко Гаврић, који је, по сопственом признању, највише волио да лови у предјелу Црног врха и родне Баљковице, гдје су доминантно присутне дивље свиње.

- Драго ми је што су ови сусрети постали традиција у нашем ловачком удружењу. Вјерујте, да нам ова дружења много значе - не скрива своје задовољство чика Славко, ина-

Илић са старим ловцима

Дружењу почасних и заслужних ловаца ЛУ "Вукови са Дрине" присуствовао је и Здравко Илић, члан Управног одбора Ловачког савеза Републике Српске.

че омиљени ловац у зворничком крају, што је у друштву својих колега и пријатеља ловаца.

Заслужни чланови зворничког удружења су и Мехо Хајдаревић и Абдулах Шабановић.

- Наша дружења су најбољи доказ да лов као спорт зближава и оплеменењу људе. Отуда је и обавеза нас ловаца да његујемо дружења и лијепу ријеч - казују нам ловци из насеља Планинци.

Ветеранима лова срце је пуно кад су са својим дугогодишњим пријатељима. Потврђују то и ријечи Боже Видовића, председника ловачке секције Зворник.

- Све нас везује истинска љубав према лову и добром дружењу. И зато смо поносни на овакве сусрете - рећи ће Видовић, чија је љубав према лову и природи годинама проткана несобичним ангажовањем на заштити и чувању дивљачи.

С носталгијом стари ловци су евоцирали успомене и добре ловачке обичаје, али и пријатељство које је владало међу ловцима, као да су најпреча фамилија. Поручују да би млади ловци требало да се угледају на своје претходнике и да наставе путем који су они трасирали.

Са својим ветеранима, почасним и заслужним ловцима, били су и челни људи ЛУ "Вукови са Дрине" - председник Управног одбора Бранислав Мирковић, председник Скупштине Драган Алемпић и секретар Ненад Викић. Успјешан домаћин овог пута била је секција Челолек, предвођена агилним председником Владаном Ерићем и његовим сарадницима.

Усљед брзе вожње све чешће страда срнећа дивљач, зечија популација, дивље свиње и лисице

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Путне саобраћајнице у регији Бирач редовно узимају данак и када је у питању дивљач. Овдашњи ловци, из осам ловачких удружења, све чешће су свједоци да им дивљач, посебно она најплеменитија и које има најмање у ловиштима, нестаје на начин на који они, за сада, не могу утицати. Ријеч је, заправо, да усљед брзе вожње под точковима путничких и теретних возила на магистралним и регионалним саобраћајницама завршава срнећа дивљач, зечија популација, али и дивље свиње и лисице. Упркос знаковима упозорења на појединим дионицама, дивљач најчешће страда под окриљем ноћи, тако да су виновници ван домања закона и сношења било какве одговорности.

У ЛУ "Вукови са Дрине" из Зворника, које газдује ловном површином од око 23.000 хектара, кажу да се све чешће догађају саобраћајне несреће у којима страдају дивље животиње.

Како нам је рекао главни ловочувар Миломир Алемпић, налети возила на дивљач најизраженији су на дионици саобраћајнице Каракај - Тузла, у предјелу Црног Врха и магистралном путу Зворник - Власеница, на

Штета најчешћа у предјелу Црног Врха

дијелу од Јошанице до Дрињаче.

- Дивљач најчешће страда у саобраћају - говори Алемпић.

Он каже да је само у току ове године на путним правцима страдало осам грла срнеће дивљачи, двије видре те неколико зечева и фазана, додајући да се често на овдашњим друмовима могу ви-

Путеви у регији Бирач редовно узимају свој данак

Дивљач најчешће страда у саобраћају

дјети и мртве лисице.

У свом, скоро двије деценије ловочуварском стажу, Алемпић се, каже, нагледао разних призора страдања дивљачи. Објашњава да на путним правцима нису постављени адекватни прелази за дневну миграцију дивљачи која покушава да се креће својим природним стазама, због чега нери-

ИЗ ПУ ЗВОРНИК УПОЗОРАВАЈУ ВОЗАЧЕ ДА ОБРАТЕ ПАЖЊУ НА САОБРАЋАЈНУ СИГНАЛИЗАЦИЈУ

јетко завршава под точковима возила.

- Дивљач најчешће страда у

Ловиште Млађевац испресјецано магистралним саобраћајницама

СТРАДАЈУ И ЛОВАЧКИ КЕРОВИ

Поред дивљачи, услед брже вожње, на овдашњим саобраћајницама све чешће страдају и ловачки пси. Тако је ловац Назиф Хоџић из зворничког села Глумина остао без свог љубимца, оштроглавог истријанера Берија, за кога је био посебно везан.

- Имао је несрећу да страда под точковима једног путничког возила, пошто је истрао на магистрални пут Зворник - Тузла, овдје поред куће у Глумини. За таквог пса, вјерујте, био сам спреман да дам аутомобил - рекао нам је недавно Хоџић.

раним јутарњим часовима, пред зору, у потрази за храном. То је посебно изражено у зимском периоду, када, прије свега, срне силазе на путне правце да би, због недостатка хране, између осталог, користиле и со са асфалтне подлоге. У таквим ситуацијама неријетко постану и жртва кретања возила и несавјесних возача - објашњава Алемпић.

У овом удружењу кажу да тешко долазе до виновника ових саобраћајних несрећа те због тога остаје и наплата накнаде штете.

Критична дионица је и од Зворника до Пилице, на магистралном путу за Бијељину, посебно у предјелу Девеле Међе, тик уз ријеку Дрину, у дијелу ловишта којим газдује ЛУ "Соко" из Козлука.

- Сваке године имамо огромну штету. Срне су најчешће на мети возила, како одрасла грла, тако и њихова младунчад - наводе у "Соколу", додајући да су забиљежени случајеви страдања и друге дивљачи, која заврши под точковима.

Миломир Алемпић, ловочувар у ЛУ "Вукови са Дрине"

Живе сцене на путевима

ма аутомобила и камиона.

Како кажу, удружење ће бити ангажовано да на критичним дионицама на којима долази до интензивнијег кретања дивљачи буду постављени знакови упозорења. Такође скрећу пажњу и на присуство пољопривредне механизације на пољима у приобаљу Дрине, када је репродукција у пуном јеку.

НА ПОДРУЧЈУ КОЈИМ ГАЗДУЈУ "ВУКОВИ СА ДРИНЕ" ОВЕ ГОДИНЕ СТРАДАЛО ОСАМ ГРЛА СРНЕЋЕ ДИВЉАЧИ

- Нажалост, наши ловци су свједоци унакажене и повријеђене ланади, младих зечева, фазанских пилића и кока. Стално апелујемо на потпуну опрезност, нарочито током жетвених радова и косидбе ливада, да би било избјегнуто или бар умањено угрожавање дивљачи - истичу у козлучком удружењу.

Губитак фонда дивљачи на путним саобраћајницама присутан је и у ЛУ "Срндаћ" из Осмака. Током прошле године, како нам је рекао предсједник овог удружења Драгиша Бојковић, у саобраћају су страдала четири грла срнеће дивљачи и једна дивља свиња, док су ове године два грла срнеће ди-

вљачи жртве на јавним саобраћајницама.

- Недавно смо имали случај да нам у саобраћају, на магистралном путу Зворник - Тузла, у насељу Цапарде, страда срна. Полиција је зауставила починиоца ове несреће, сачинила записник, тако да, након окончања поступка, очекујемо наплату штете - казује Бојковић.

Очигледно налету на дивљачи нису ријеткост на путевима у регији Бирач, што потврђују и из Полицијске управе Зворник.

- Полицијска управа Зворник је евидентирала одређен број пријава саобраћајних несрећа у којима су страдале дивље животиње, нарочито у зимском периоду, током ноћи и у условима смањене видљивости - каже портпарол ПУ Зворник Миљан Бобар.

Полицијски службеници су, наводи Бобар, поступали по свим пријављеним саобраћајним несрећама и предузимали све мјере и радње из своје надлежности с циљем документовања таквих догађаја.

- Овом приликом апелујемо на све учеснике у саобраћају да возе крајње опрезно, да вожњу прилагоде условима и стању пута, да поштују саобраћајне знакове, нарочито оне који се односе на упозорења да се на тим дионицама могу наћи дивље животиње, да би спрјечили нежељене посљедице које могу настати услед таквих саобраћајних несрећа - истиче Бобар.

УЗ СЈЕЋАЊЕ НА ВЕЛИКИ РАТ

ЛОВЦИ РАТНИЦИ

Најкорисније особине потребне ратничком занату, посједују они ријетки расни ловци, људи од нерва срасли с природом...

ПИШЕ: ДРАГАН МИЈОВИЋ БРКО
trijavora@gmail.com

Недавно су републике Српска и Србија установиле и обиљежиле заједнички празник «Дан српског јединства, слободе и националне заставе 15 септембар», дан када је извршен пробој Солунског фронта. Тиме су широм отворена врата коначној побједи Србије и њених савезника у Великом рату, у којем је наш народ, уз неописиве жртве, исполио невиђену храброст и истрајност у борби за ослобођење своје отаџбине, али и свих других који уз нас живе, при чему је дао и огроман допринос укупној савезничкој побједи.

У редовима Српске војске, још од Балканских ратова борило се доста прекодринских добровољаца од којих су се многи истакли примјерима личне храбрости и снажљивости, међу њима је било и доста ловаца о чему постоје и аутентична свједочанства. У свим војскама, од када оне постоје, високо су цијењени појединци вични оружју, окретни и снажљиви људи у разним искушењима. Оно што је кроз историју највише спајало ловца и ратника и што је некад скоро стављало знак једнакости између њих јесте оружје и његова употре-

ба. Од најстаријих времена човјек је за своју одбрану, ратовање и лов користио исто оружје, и оно је било директно скопчано са његовим опстанком. Вјешто руковање оружјем је, осим економске користи, обезбјеђивало углед и престиж у заједници. Поред тога, испољена храброст и успјешност у лову појединца је кандидовала за вођу у оружаном сукобу, а то је у давна времена значило за општег лидера, односно старјешину неке групе, племена па и читавог народа (примјер Џингис-кана).

Борбена способност појединца и групе била је од вајкада нужни императив, јер нас историја учи да су сва она племена која нису била способна за борбу, беспштедно уништана и нестала су са историјске сцене. Највећи ратници античког доба, Спартанци, су своје младиће у мањим групама свакодневно слали у опасне гудуре планине Тајгет у лов на вепрове. Тај ризичан лов учио их је опрезности, изоштравао чула и челичио снагу. Ту су они у пракси примјењивали своја знања о ударцу копљем и ножем, те гађању стријелом. Њихови стратеги су знали да је у рату изузетно важно другарство међу ратницима и тај осјећај су култивисали код свог подмлатка кроз заједнички живот и лов. Младићи су учили да се заједнички залажу за општу ствар и да пазе и чувају један другог, да се жртвују за друга. Војник или ловац који би напустио друга у невољи заслужио би највећи презир, на њега би пала лага за читав живот, а каткад и сумња да је кривац за смрт друга, јер га је напустио у трнутку кад му се могао спасити живот. Та ловачко ратничка етика остала је и нама у наслједство и окосница је наших

неписаних закона које морамо његовати и преносити на млађе.

Старе хронике такође свједоче да су разне војске користиле лов да се трупе не би улежале и да би се одржао борбени дух и дисциплина, јер онај ко се смије суочити са рањеним вепром или медвједом, кадар је дочекати и сваког непријатеља. Прави ловци су, у правилу, смјели и постојани, кадри свуда омркнути и осванути, људи који се лако оријентишу у отвореном простору и при најтежим временским условима, а посебно у дивљим и неприступачним теренима. У засједи су тихи и стрпљиви, а вјешти и нечујни у прикрадању, употребљиви за самостално дјеловање, али и тимски рад јер његају осјећај пријатељства и блискости са друговима које ништа неби оставили у невољи, што их чини изузетно поузданим партнерима. Уз такве људе и други осјећају самопоуздање јер посједују ауторитет који преузима одговорност и тако позитивно утичу на групу. Они су енергични и упорни чему су их учили успјеси, али још више неуспјеси у лову. Ови одважни и прибрани појединци лако «читају» природу, све чују и виде, прате трагове, осјећају мирисе, па и најситније знакове и промјене, имају изоштрајен инстинкт да «нађуше» опасност, те присуство и намјере непријатеља. Способни су да сагледају све предности и мане одређеног терена, његовог рељефа, вегетације и хидрографије, зналачки користе заклоне и вјешто се маскирају и тако остварују надмоћ над противником. Знају да пронађе храну и друга потребна средства за преживљавање. То су људи у правилу врло предузимљиви који у ходу

доносе одлуке и одмах их извршавају.

Наравно, овдје не мислимо да је прави ловац сваки онај који на себе окачи оружје и ловачку опрему. Све напријед побројане, ратничком занату тако корисне особине, посједују они рјетки расни ловци, људи од нерва, срасли са природом, у којој су ове урођене врлине додатно калили и брусиле годинама и деценијама кроз сталне напоре и неизвјесности. Ова школа живота човјека учи скромности, прилагодљивости па и трпљењу и одрицању, учи га да прихвати људску погрешивост и слабост пред моћним универзумом природе. Ти људи се знају савлађивати и свикли су на крв, рану па и смрт коју и сами задају. Можда су за неког они груби, али свакако не и окуптни. Они прихватају смрт као природан, саставни дио самог живота и неумитност природног закона.

Ти истински ловци су се и у Српској војсци истакли као врсни герилци, стријелци, извиђачи, диверзанти и водичи, те као старјешине свих нивоа оперативног командовања, које је красила слобода стратешког промишљања и јака воља и вјера у успјех.

Београдски «Ловац» је у свом новембарском броју за 1937. годину објавио сљедећу пјесму и нека она заједно са претходним текстом буде својеврсна ода и омаж свим нашим ловцима - ратницима, који су се истицали као врло поуздани ратници, а неријетко и кроз личне подвиге, давали значајан допринос славним побједама српског оружја у ратовима које смо морали водити против разних завојевача у одбрани своје отаџбине и свете слободе.

Ловац на топу

Још увек страшно туче,
Тај силни топ са Груништа,
Укопан и скривен вешто,
Нико му не може ништа.

Орканску ватру бљује,
Око нас траву пали,
Све нас засипа грање
С' букава што их свали.

"Бугарин то не бије,
Сигурно Немац ће бити,
Да ли ко од вас може
Сатану ту открити?"

Суморан мајор рече,
Командир батерије пете,
А тад' из рова се смело
Млад један каплар крете.

Стаде пред командиром мирно,
Чизмама снажно дрмну,
Од треса са мамузама
Буково лишће прну.

"Господине мајоре:
Нишанџија ја ћу и даље
На моме топу бити,
Ал' пустите ме на осматрачницу
Да видим да л' ћу га ја открити".

"Лепо капларе, иди,
Али добро се пази,
Пажљиво скривај се вешто
Противник да те не спази!

У маху у шуму штуче,
А већ његове очи страсне,
Ко јастреб стрељаху смело
Са букве горостасне.

А отуд' опет граната грмну,
Он дима прамичак спази,
Са букве јуначки скочи,
У трку свом топу слази.

"Сада је свршено са њим!
-Поносно каплар рече:
Пазите на двоглед само!"
Па покрај топа клече.

Соколским оком справе
И диоптер тачно стави,
И грмну брђанин мали,
Над ровом грање се сави.

Затим ћутање немо,
А дим се у хоризонт диже,
Двоглед командир спусти
Па топу приђе ближе.

"Војници! Шлемове доле!
Поклонте се сви дубоко
Пољубимо братски каплару
Орловско десно око!

Алал ти мајчино млеко,
Мој млади капларе Раде!"
Шлем му са главе скиде,
И вод га љубити стаде.

"Никако чудо, браћо,
Отац и сви претци ми мили
Под Медведником некад
Чувени ловци су били.

Па и нада мном стално
Богиња Дијана бдије,
Зато нек' тамо знају
Да их сад ловац бије".

Затим поносан тако
У земуницу своју штуче,
А ривал њихов страшни
За навек там умуче.

А кад напред крете
Поносно батерија пета,
Нађоше само парчад
О топа и лафајета.

Јегер

Бројност дивљачи и изграђени ловни објекти потврђују колика је посвећеност ловишту и како су се опходиле генерације овдашњих ловаца према својим обавезама и својим дужностима као чувара и заштитника дивљачи

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

У Шековићима, градићу у сјевероисточном дијелу Републике Српске, традиција лова дуга је пуних шест деценија. Двадесетак љубитеља лова и природе далеке 1960. године основало је Ловачко удружење "Бишина" које данас, у четири секције, окупља нешто више од 200 чланова и газдује ловиштем које се простире на око 25.000 хектара.

Са богатом традицијом лова на овим просторима, али и резултатима на очувању животне средине, ловишта и дивљачи, те изградњом ловне инфраструктуре упознаје нас наш домаћин, председник Ловачког удружења Петар Влацић, дугогодишњи ловац из Шековића, који је од 2016. године на челу ове ловачке организације.

Шест деценија је значајан период у раду нашег удружења и кроз све ове године постојања и рада успјели смо да одолимо свим искушењима времена. Требало је, заиста, уложити доста труда, знања и јединства да се уради све ово чиме данас наше удружење располаже и чиме се, не без разлога, сви заједно поносимо - истиче Влацић додајући да је велики ентузијазам присутан у свим секцијама и жеља да лов и ловство буду у функцији истинске потребе и љубави овдашњих ловаца према природи и дивљачи.

Бројност дивљачи и изграђени

Петар Влацић,
председник
ЛУ "Бишина"

ловни објекти управо потврђују колика је посвећеност ловишту и на који начин су се опходиле генерације овдашњих ловаца према својим обавезама и дужностима као чувара и заштитника дивљачи.

У ловишту, које симболизује Бишинску висораван, заступљене су бројне врсте дивљачи, прије свега срне, дивље свиње и вукови, док посебан куриозитет представља стално присуство мрког медвједа. На два локалитета, у кањону Клашнице и Кланца, установљено је седам примјерака ове изузетно ријетке дивљачи на овим просторима.

Током минутих година ловци из Шековића су градили и бројне ловно-техничке и ловно-узгојне објек-

Тимски рад
- руководство
ЛУ "Бишина"

Шест деценија Ловачког удружења
"Бишина" из Шековића

ВЈЕРНИ ЧУВАРИ БИШИНСКЕ ВИСОРАВНИ

Нови ловачки
дом

У ЕВИДЕНЦИЈИ ВИШЕ ОД 700 ЧЛАНОВА

Од августа 1960. године, када је основано ЛУ "Бишина", до данас, укупно је евидентирано више од 700 чланова који су активно ловили у протеклих шест деценија.

Традиција дуга
шест деценија
- ловци из
Шековића

ТРОФЕЈИ

Светозар Зекић и Будимир Комленовић, као рјетко који ловци на овим просторима, могу се похвалити вриједним трофејима. Светозар, који је ловац близу пола вијека, има одстријелена четири медвједа, а Будимир чак шест вукова!

- Послије сваког одстрела медвједа био сам најпоноснији ловац, али и човек у Шековићима - каже Зекић који је сачувао неке од трофеја тих медвједа. Комленовић је четири вука одстријелио у матичном ловишту у Шековићима, а два у лову на подручју Хан Пијеска.

те. Ловачке куће, као најпрестижнији објекти за боравак и дружење љубитеља лова и природе, подигнуте су на седам локација. Својим амбијенталним изгледом стапају се са природним окружењем, док унутрашњост испуњавају углавном трофеји одстријелене дивљачи, ловачка признања и фотографије као драге успомене на заједнички лов и дружење. Управо у ловачким кућама, у нетакнутој природи, уз ловачке специјалитете, дружење прате неизбјегне ловачке приче, шале и догодовштине.

И високе чеке на доминантним мјестима, поред осматрања терена, пружају ловцима пријатне тренутке за одмор и уживање. У ловишту је изграђено и на десетине хранилишта, солила и прихватилишта за дивљач, као и других ловно-узгојних објеката.

Влачић казује да вриједност и потврду доброг рада ловаца у протеклом периоду управо представља изградња ловне инфраструктуре. Интензивна динамика градње објеката нарочито је обиљежила посљедњих неколико година.

- У посљедње четири године удружење је постало богатије за четири ловачке куће које смо подигли на Бетњу, Крстима, Бандијерци и Трнову. Ријеч је о објектима зиданим од чврстог материјала и веома функционалним за боравак ловаца. У ловну инфраструктуру уложено је више од 120.000 КМ - наводи Влачић.

У ПОСЉЕДЊЕ ЧЕТИРИ ГОДИНЕ УДРУЖЕЊЕ ЈЕ ПОСТАЛО БОГАТИЈЕ ЗА ЧЕТИРИ ЛОВАЧКЕ КУЋЕ

Нови објекти граде се на пробраним локацијама, са приступном инфраструктуром, али прије свега у предивном природном амбијенту.

У Шековићима, на путу према Сарајеву, километар и по од центра општине, саграђен је и нови ловачки дом, здање од око 300 квадрат

Интензивна градња ловачких објеката

УПРАВНИ ОДБОР

Управни одбор броји девет чланова, представника свих секција, а то су: Петар Влачић (председник), Боро Џуовић, Војин Чутурић, Зоран Кугић, Драган Ристић, Миленко Челић, Жељко Јакшић, Ристо Ивановић и Матија Влачић. Скупштина удружења броји 35 делегата, док је главни лововођа Будимир Комленовић, угледни ловац из Тишче код Шековића.

корисног простора. Ловачки дом се налази на локалитету мјеста Бјелашница, окружен четинарском шумом, тик уз ријеку Дрињачу, и представља Меку за љубитеље лова, риболова и надасве чистог ваздуха и природе.

- Бисерно чиста Дрињача обилује разним врстама рибе. Овдје, баш у изобиљу, има младице, клена, шкобаља, кркуше, проточне и калифорнијске пастрмке, тако да, кад завршимо све радове на ловачком дому, очекујемо значајну посјету туриста нашем крају - истиче Влачић.

Захваљујући прелијепим ловним теренима и богатом фонду дивљачи, ЛУ "Бишина" има изузетне услове за развој ловног туризма. Планом коришћења ловишта предвиђен је одстрел једног медвједа у комерцијалне сврхе. Посљедњи пут је мрки медвјед у ловишту шековачких ловаца одстријелен прије петнаестак година.

- Имамо заинтересоване ловце из Швајцарске и Аустрије који су спремни да дођу у лов на медвједа. Зато с нестрпљењем очекујемо примјену ЦИТЕС конвенције која ће омогућити да страни ловци долазе и уживају у нашем ловишту, а да при томе несметано могу износити своје ловачке трофеје изван граница Републике Српске и БиХ - додаје Влачић који је и председник Савјета ловне регије Бирач.

Ово ловиште уистину представља оазу нетакнуте природе и пружа одличне станишне услове бројним врстама дивљачи, тако да

чланску карту овдашњег удружења, поред ловаца из Шековића, све чешиће посједују и ловци из Србије, прије свега Београда и Лознице, али и сусједних мјеста у регији Бирач, којима лов и боравак у овим крајевима представљају истинско задовољство.

Развој ловства на овом подручју посљедњих година умногоме су помогли Ловачки савез и Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске који су кроз више пројеката обезбједили око 15.000 КМ. Овим средствима, како каже Влачић, изграђено је неколико високих чека, затим набављене четири надзорне камере за праћење дивљачи и стања у ловишту, те још друге опреме. Дио овогодишње донације ће бити утрошен и за куповину теренског возила за потребе ловочуварске службе, а у плану је и набавка рачунарске опреме.

Председник шековачких ловаца наводи и веома успјешну сарадњу са локалном заједницом која се манифестује на обострано задовољство. У општинском буџету један дио средстава је предвиђен за развој ловства на овом подручју, док ловци својим конкретним активностима доприносе заштити и унапређењу природне средине у Шековићима као неопходног пред-услова за развој здраве и трофејне дивљачи.

За примјер је, каже наш саговорник, и сарадња са овдашњом полицијском станицом, прије свега на спречавању криволова, који је у посљедње вријеме умногоме смањен. Такође, у ЛУ "Бишина" истичу и добру сарадњу са околним ловачким удружењима, како у регији Бирач, тако и у Федерацији БиХ, прије свега у Кладњу и Живиницама, на које се на-слања ловиште шековачких ловаца.

Газдовање аутохотним врстама дивљачи, кажу у ЛУ "Бишина", знатно отежава све присутнија популација вукова, који причињавају знатну штету у селима општине Шековићи. У потрази за храном нападају сточни фонд, али су на мети ових предатора и сrneћа дивљач и дивље свиње.

- С циљем спречавања прена-ножености вука као доминантног предатора, сваке године наше удружење организује хајке, у којима учествује више од 200 ловаца, како домаћих, тако и гостију из бројних ловачких удружења из Републике Српске и Србије - истиче Влачић наводећи да на подручју општине Шековићи гравитирају три чопора од петнаестак вукова.

Вјерни чувари Бишинске висоравни, ловци из Шековића, поносни су на своје резултате, али желе и хоће још више. Зато, добар поглед, до нових јубилеја!

Једини живи ловац који је прије шест деценија учествовао у формирању удружења недавно прославио 90. рођендан

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

За Рајка Видаковића може се рећи да је жива легенда ловства у Шековићима и регији Бирач. Он је сада једини живи ловац који је, прије 60 година, са двадесетак љубитеља лова и природе, учествовао у формирању Ловачког удружења "Бишина", које ове године обиљежава велики јубилеј.

У његовом дому, у улици Јосипа Ковачевића број 7, затичемо га у кругу породице, супруге Јелене, сина Зорана и снахе Јоке. У дворишту пуном цвијећа, за столом, уз свој омиљени лист "Политику", најчешће проводи вријеме, бар ове лијепе јесење дане.

Приче о лову, каже, увијек буде посебне емоције.

- Свих шест деценија живим са овим нашим удружењем, мојим драгим пријатељима ловцима - прича Видаковић, који је недавно прославио 90. рођендан.

И данас, на прагу десете деценије, виталан је, здравље га добро служи за, како каже, време година које носи.

У свом удружењу још увијек је активан. Посљедње четири године, као најстарији ловац, обавља дужност председника Скупштине. Управо је средином септембра

Братимљење са ловцима из Голубинаца

Средином седамдесетих година, када је Рајко Видаковић био председник Ловачког друштва "Бишина", ловци из Шековића побратимили су се са ловачким друштвом из Голубинаца код Старе Пазове.

- У то вријеме општина Шековићи имала је добру сарадњу са Голубинцима. На свечаности, уприличеној поводом отварања новог дома у Голубинцима, тадашњи руководиоци општине Шековићи потписали су Повељу о братимљењу са Голубинцима. Добре односе између двије средине слиједили су и ловци наших ловачких друштава - прича Видаковић.

Рајко Видаковић, један од оснивача ЛУ "Бишина"

Ловачка икона Шековића

**ДОБИТНИК
МНОГИХ
ПРИЗНАЊА
И ПЛАКЕТА**

предсједавао сједници на којој су сумирани резултати једногодишњег рада ловачког удружења.

- Имамо ми данас добро удружење, једно од бољих у Републици Српској. Много тога се урадило у протеклих шест деценија, на шта, у години јубилеја, треба сви да будемо поносни - казује стари ловац.

Чика Рајко је помно биљежио историју лова у овој варошици на сјевероистоку Српске. Сјећа се скоро сваког датума и догађаја који су обиљежили рад овдашње ловачке организације. Каже да је традиција лова у Шековићима и Бирчу била позната у читавој бившој Југославији.

- На подручју среза Тузла, посебним рјешењем 1956. године, формирано је 69 ловишта. За свако је био утврђен катастар и бонитет дивљачи. На подручју Шековића била су ловишта Брајинци, Бишина и Бачковац. У августу 1960. године одржана је Оснивачка скупштина Ловачког друштва "Бишина", а већ 9. јануара наредне године одобрава се рад друштва у Шековићима као друштвене организације - сјећа се Видаковић, помињући имена неких од оснивача друштва. Поред њега, у тој првој групи били су и Бранко Шарчевић, Веско Кнежевић, Нико Поповић, Никола Радић...

Видаковић посједује богату документацију матичног удружења. Показује нам ловно-привредне основе које су рађене у периоду од 1970. до 1989. године, када је, рецимо, крајем 1987. године ло-

вачко друштво бројало 187 чланова, односно сваки 56. становник општине је био ловац.

Током дуге каријере Видаковић је својим активностима несумњиво обиљежио рад организације ловаца у Шековићима. Био је предсједник друштва, члан Скупштине и Управног одбора, секретар у више мандата. Овдашње ловце представљао је и у органима бившег Ловачког савеза БиХ, те у више мандата био члан Скупштине Ловачког савеза Републике Српске.

НАЈВИШЕ ЛОВИО ДИВЉЕ СВИЊЕ

- С обзиром на то да је посао којим сам се бавио професионално био одговоран и захтјеван, углавном на руководним функцијама, у слободно вријеме радо сам боравио у природи. У лов се превасходно одлазило због дружења, гдје бих, у благодетима природе, уживао у цвркуту птица и одмарао душу са пријатељима - прича Рајко.

И наставља:

- У мом окружењу били су не само добри људи, већ савршени другови и ловци, увијек спремни за ловачка дружења у предивним предјелима. Данас многи ловци, како млађи тако и они нешто времешнији, не схватају или не желе да схвате да лов има једну другу димензију, која заузима примат над одстрелом. Истина је да се ловац и дивљач надмудрују, па ко побиједи, али дружења су ипак нешто што се памти.

Највише је волио лов на дивљу свињу, зато што је она и штеточина. Лов на ту дивљач је, каже, атракција.

- Дивља свиња је велики мајстор, зна да се склони и сакрије од ловаца. Настајао сам да имам добре керове, углавном истријанере, који су ми били "десна рука", али и кућни љубимци - казује Видаковић.

Доајен ловства у Шековићима и регији Бирач у пензији је више од три деценије. Своје богато иску-

ство и пасионирану љубав према лову, природи и дружењу година-

Понос удружења

Садашњи предсједник ЛУ "Бишина" Петар Влачић каже да су шековачки ловци поносни на чика Рајка и његов допринос у раду.

- Велика је част за наше удружење што имамо оваквог човјека. Он је у правом смислу ријечи "ловачка икона" у Шековићима. Много нам значи његово знање и богато искуство, јер можемо много тога да научимо. Често се консултујемо, волимо да чујемо његове савјете и као знак поштовања према нашем најстаријем ловцу, Видаковићу смо повјерили мандат предсједника Скупштине, који он веома успешно обавља - истиче Влачић, додајући да ће, у сарадњи са колегама из регије Бирач, покренути иницијативу да се ловачкој легенди из Шековића додијели и највише признање Ловачког савеза Републике Српске.

ма преноси на млађе генерације.

- Млађи ловци ме поштују, увијек им говорим да треба да развијају другарство и љубав према природи и дивљачи, њеној заштити. Морамо да сачувамо дивљач и наша ловишта, која симболизују Бишинску висораван - поручује чика Рајко, најстарији ловац у регији Бирач.

Богата животна и радна каријера везана је за његово име. Обављао је најзначајније функције у извршној и законодавној власти у Шековићима, дугогодишњи је директор појединих предузећа у овој општини и сусједној Власеници. Учесник је два рата и резервни војни старјешина са чином мајора. Градио је пруге Шамац - Сарајево, Брчко - Бановићи, Ступари - Кладањ, Зворник - Тузла, учествовао у изградњи Новог Београда, Аутопута "Братство-јединство", "Азотаре" у Витковићима код Горажда...

На седам радних акција, у некадашњој Југославији, освојио је ударничке значке и друга акцијашка знамења. Међу одликовањима и признањима запажено мјесто заузимају и Медаља заслуга за народ, Орден рада са сребрним вијенцем, Плакета СО Власеница, бројне похвале и захвалнице, међу којима су и признања матичног удружења "Бишина" и Ловачког савеза Републике Српске.

Дан почиње са "Политиком"

Више од шест деценија Видаковић се дружи са "Политиком". Практично, сваки дан му почиње са овим дневним листом.

- Док сам био млад почео сам да читам "Политику". То је мој омиљени лист на који сам навикао, са којим се будим и без кога не могу да заспим - казује овај правник и својевремено истакнути друштвено-политички радник.

мном и нисам успио да пуцам јер сам се бојао да ћу повриједити псе. Тада ме заскочио у предјелу главе и бутне кости, због чега сам завршио у хитној са шест шавова - казао је Борко.

ВЕПАР НАПАО ЈЕДНОГ ЛОВЦА КОЈИ ЈЕ ЗАВРШИО НА ШИВАЊУ

Потјеру за овом дивљом животињом окончао је Шарић, који га је докрачио из засјед са два хица из ловачке пушке.

- Моја ловачка група "Кумови" једна је од најуспјешнијих у овом крају у лову на вепрове, тако да сам га зналачки дочекао и устријелио. Велику помоћ ми је, као и много пута до сада, пружио мој пас Боби - рекао је Зоран.

Предсједник ЛУ "Срна" Горан Савановић каже да вепар оволике величине није деценијама виђен у србачкој општини.

- Србачки крај је одувјек био познат по дивљим свињама, али капиталац попут овог није устријељен најмање двадесетак година. Одајем признање нашим члановима на великој пожртвованости, а нарочито Зорану као једном од најспретнијих ловаца, по чему је познат и ван граница Српца - рекао је Савановић.

Поред срнеће дивљачи, у србачким ловиштима се највише лове управо дивље свиње, које нарочито обитавају у шумовитим предјелима Мотајице. Због своје распрострањености у прошлим временима, дивља свиња се нашла и на званичном грбу општине Србац.

Сјајан почетак сезоне лова на дивљу свињу у Српцу

Првог дана пао капиталац

Моја ловачка група "Кумови" једна је од најуспјешнијих у овом крају у лову на вепрове, тако да сам га зналачки дочекао и устријелио.

Велику помоћ ми је као и много пута до сада пружио мој пас Боби, рекао Шарић

ПИШЕ: ДЕЈАН ЈОВИЧИЋ
lovacken@glassrpske.com

Отварање лова на дивљу свињу није могло

боље почети за чланове Ловачког удружења "Срна" из Српца јер је већ првог дана лова одстријељен вепар тежак чак 249 килограма.

Да је било тешко савладати оваквог капиталац, свједочи потјера у коју се дало готово десетак ловаца, а најуспјешнији међу њима био је Зоран Шарић Шаки, који је стигао до вриједног трофеја. Ловац Горан Жабић каже да је са колегама уочи вепра у ловишту у Мартинцу, на-

кон чега су кренули за њим.

- Успио сам га погодити у лијеву кљову и њушку, али га нисам успио оборити. Пустили смо ловачке псе, који су га гонили све до ловишта у Ђукалима - рекао је Горан.

У једном тренутку вепар је наишао на другу групу ловаца и напао их у налету бијеса, а најтеже је прошао Борко Петковић, који је због тежих повреда завршио у Служби хитне помоћи.

- Изненада се појавио преда-

Бројани испоштовали препоруке епидемиолога Отварање лова какво до сада није виђено

Прве недјеље у октобру Ловачко удружење "Вучјак" из Брода уприличило је отварање ловне сезоне на ниску дивљач. У лијепом, сунцем обасаном јутру, окупили су се ловци по својим секцијама на зборним мјестима. Ловљено је секцијски по ловним групама, а свака секција је тај дан ловила на подручју гдје је задужена за узгој и заштиту дивљачи.

Због пандемије вируса корона

Управни одбор удружења донио је одлуку да се не организује заједничко отварање лова, како је то до сада било у пракси. Због епидемиолошких мјера које су на снази, једногласно је изгласао да сви ловци уз помоћ "Вучјака" у својим сек-

цијама прославе отварање лова уз максимално придржавање мјера. Како то обично бива, добрим домаћинима увијек стижу гости са свих страна, па је тако било и овај пут.

- Отварање сезоне на ситну ди-

вљач је посебан догађај. Трудимо се да цијеле године дамо допринос очувању ових врста, нарочито зими, када је дивљач у оскудици са храном. А лов на фазана жељно чекамо, јер нам је то мала награда за све што радимо током године. Радост сусрета с ловиштем и дивљачи, разиграним керовима и љепотама природе које су нам дате на газдовање. Непроцјениво - поручили су Бројани.

Улов је био у другом плану, али се ипак показало да је ловиште богато фазанском дивљачи. Терени су обрасти и тежки за лов, како за ловца, тако и за керове, који су углавном, као и власници, ван форме. По завршетку лова сви учесници окупили су се на ручку у свакој секцији који су сами организовали. Углавном је на менију био ловачки чобанац и печење.

СА СВИХ СТРАНА

Секција Велика Сочаница,
ЛУ "Мотајица"Пуљановић
одстријелио
горостаса

Чланови ЛУ "Мотајица" из секције Велика Сочаница одстријелили су вепра тешког 223 килограма. Мирне руке и доброг погледа био је Невен Пуљано-

вић, предсједник Надзорног одбора у дервентском удружењу те син истакнутог и дугогодишњег ловца Миленка Пуљановића.

- Све то не би било могуће

без врхунских керова и помоћи колега ловаца са којима Пуљановић лови ову врсту дивљачи. Ловци који лову у овој зони домаћински газдују на овом дијелу удружења па самим тим се и може очекивати да успех у извршењу лова неће изостати. Редовна прихрана и чување дивљачи, као и домаћинско газдовање је уродило плодом. Овај импозантан примјерак је одстријелен на славу свих ловаца Светог Евстагија, коју секција Велика Сочаница обиљежава и слави - саопштено је из ЛУ "Мотајица".

Овом приликом руководство удружења честитало је славу свим члановима ове секције.

ЛУ "Игман" Источна Илиџа
Мала Госпојина,
велико
пријатељство

На дан када Српска православна црква обиљежава Рођење пресвете Богородице, Малу Госпојину и ове године окупили су се ловци сарајевско-романијске регије. Овај пут, сходно епидемиолошкој ситуацији, праћеној пандемијом вируса корона, обиљежавање крсне славе било је у складу са дозвољеним бројем присутних ловаца и гостију, али са пуном трезом и широким осмијесима увијек ведрих ловаца и ловачких прича. Присутне је поздравио домаћин славе предсједник Савјета регије и потпредсједник ЛСРС Стеван Драшковић, који је ријечи добродошлице упутио свима и пригодан поклон уручио секретару Ловачког савеза Живојину Лазићу. На ловачкој вечери, уприличеној поводом крсне славе, присутни су били представници ловачких удружења из Хан Пијеска, Сокоца, Пала, Источног Новог Сарајева, Источне Илиџе, Трнова и Калиновика.

- Ниједно пријатељство није случајно - ове ријечи, с разлогом, остављамо за сам крај још једне приче о искреном и братском дружењу ловаца сарајевско-романијске регије.

J. C.

ЛУ "Јелен"
Козарска Дубица
Ниче
стрелиште

Чланови дубичког Ловачког удружења "Јелен", подручне секције Кнежица, интензивно раде на изградњи стрелишта за гађање летећих мета, односно глинених голубова, изјавио је предсједник тог удружења Слободан Боројевић.

- Ријеч је о великом и значајном пројекту који ниче у Стриговцима код ловачког дома и као све досадашње активности нашег удружења реализујемо га властитим радом и средствима - рекао је Боројевић.

Он је нагласио да у том пројекту имају и подршку Општинске управе Козарска Дубица, која

је ловцима на коришћење дала земљиште на којем се гради стрелиште.

- У току су земљани радови и очекујемо да ће пројекат бити завршен половином овог мјесеца - рекао је Боројевић.

Он је нагласио да је стрелиште за гађање летећих мета, односно глинених голубова, јединствен пројекат и да ће сигурно бити препознатљив и од значаја, не само за општину Козарска Дубица и регију већ и за Републику Српску.

ЛУ "Варда" Рудо
Велика
пажња
подмлатку

У Ловачком удружењу "Варда" из Рудог велика пажња поклања се раду са будућим ловцима. Подмладак учи шта је то лов и заштита природе, како треба да се односе према дивљачи када постану пуноправни ловци, а укључени су и у све активности удружења. Уз све наведено, они показују велики ентузијазам и самоиницијативу, посебно када је у питању прихрана дивљачи.

Радован Чемерцић, Јован Кирић и Ацо Илић посебно се истичу у раду секције Рудо. Властитим средствима направили су више солила за срнећу дивљач. Њихова посљед-

ња активност је израда хранилице за дивље свиње.

- Често смо у ловишту. Волимо природу и настојимо да научимо што више о понашању дивљачи. Са мало уложених средстава и труда направили смо доста хранилица које дивљач редовно посећује - каже Чемерцић. Поред бриге о дивљачи, млади ловци Рудог воде бригу и о ловачким псима. Ловачка удружења која у својим редовима имају вриједне и образоване младе ловце не треба да се брину за будућност ловства и стања у ловишту.

